

2^e jaargang, no. 5
mei 2023

ogeroop

In deze uitgave:

- Pinksteren: meer van Gods heilige Geest
- Do-check-act (jeugdruwbriek)
- Wandelen door het Oude Testament (5)
- Het fundament geeft levenskracht (7)
- De brief aan de Filippenzen (8-slot)
- Hem leren kennen: de wapenrusting van God (3)
- De gezonde leer (7)
- Wie zal ik zenden? (2)
- Het Israël-vraagstuk (2)

INHOUDSOPGAVE

- 2 Colofon
- 3 Van de redactie - Pinksteren: meer van Gods heilige Geest
- 4 Jeugdtribune: Do-check-act - Zeina Bassa-Dafesh
- 6 Wandelen door het Oude Testament (5) - Cees Visser
- 11 Het fundament geeft levenskracht (7) - Dick Tom
- 12 Gedicht 'Mijn Vader' - Jan Fluit
- 13 Liederen om te luisteren - Henk Verbeek
- 13 De brief van Paulus aan de Filippenzen (8-slot) - J.E. v.d. Brink
- 15 'Goud vanouds': mp3's van J.E. van den Brink en Sjaak Roose
- 15 Hem leren kennen (3): de wapenrusting van God - Christiana van de Velde
- 17 De gezonde leer (7): waterdoop (6) - Jildert de Boer
- 18 Wie zal ik zenden? (2) - Peter Brenner
- 19 Het Israël-vraagstuk (2) - Piet Guijt

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: <https://www.hoger-op.nl> De extra [artikelen](#) van de redactie op de website geven een duidelijk inzicht wat het volle evangelie is. Ook alle verschenen nummers van het digitale blad 'Hoger-op' zijn te vinden onder [Magazine](#) in PDF-

vorm. [Gemeenten](#) die achter het volle evangelie staan, zijn vindbaar onder dat kopje met hun websites en onder [Links](#) staan een aantal onafhankelijke websites. Er is een zoekfunctie om d.m.v. een trefwoord in de artikelen te vinden waar je naar zoekt. Als je een reactie wil geven op de site kan dat via button [Contact](#). Nadat de reactie gecheckt is, plaatst de beheerder/vormgever van de site, Henk Verbeek, hem eronder.

WEBSITES

die ondersteunend zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

- <https://www.hoger-op.nl/gemeenten>
- <https://www.hoger-op.nl/links>

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij voor no. 6 van jaargang 2, juni 2023, is 31-05.

- Henk Verbeek besteedt zorg aan het blad door een frisse opmaak en het toevoegen van meer afbeeldingen. Graag zien we dat schrijvers een of meer plaatjes bij hun artikel meeleveren. Het is nu ook mogelijk vanuit de inhoudsopgave direct naar een artikel te springen.
- Gemiddeld proberen we de artikelen in het blad tegen de 18 pagina's tekst te laten tellen, geïllustreerd door plusminus 2 pagina's plaatjes tussen de tekst.
- Vanwege de vakantie van de redacteur van 3 t/m 14 juni zal het juninummer mogelijk iets later verschijnen.

COLOFON

Doelstelling

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulans om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven *'hogerop' met de Heer* te komen.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen. Het blad verschijnt met ingang van 2023 om de maand (11x per jaar met een combinummer in juli-augustus) en heeft vanaf maart 2023 een omvang van 18-20 pagina's. *Elk nummer zal rond de 15^e-18^e van de maand uitkomen*. Ontvangt u het blad niet van een contactpersoon in een gemeente, dan kan het blad *persoonlijk* aangevraagd worden. **Dit persoonlijk een gratis abonnement aanvragen verdient - nu we ruim een jaar met het digitale blad onderweg zijn - de voorkeur.** Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website*. Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Links

Graag zien we links geplaatst naar <https://hoger-op.nl/> op verwante gemeentewebsites waardoor men op het blad wordt geattendeerd.

Redactie

Jildert de Boer

Vormgeving

Henk Verbeek

Verantwoording en copyright

Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding*.

Correspondentieadres

Jan Azn. Leeghwaterstraat 6

3841 KC Harderwijk

Tel. 06-27269342; E-mail: redactie@hoger-op.nl

VAN DE REDACTIE

Pinksteren: meer van Gods heilige Geest

Veel christen ervaren in hun leven een bepaalde werking van de heilige Geest. Maar zij hebben nooit een doop in de Geest in hun leven ervaren, omdat hen is verteld en geleerd dat de heilige Geest automatisch is meegekomen met hun bekering en wedergeboorte. Daarom verlangen zij (soms) niet naar meer van de Heer en strekken zij zich niet uit naar het meerdere van de doop in en verdere vervulling met de Geest (Ef. 5:18). Dat is jammer.

Wij leren uit de voorvallen in Handelingen 2:38, 8:12-17, 9:17, 10:44-47 en 19:1-7 dat het ontvangen van de Geest - de terminologie verschilt hier en daar - een duidelijk onderscheiden volgende ervaring is. Vandaar dat sommigen spreken van 'second blessing.' Dat wil natuurlijk niet zeggen dat mensen die zeker weten dat ze door genade een kind van God zijn niets van de werking van de Geest merken, natuurlijk wel. Ook de discipelen vóór Pinksteren merkten dat de Geest bij hen was (Joh. 14:17b) met de belofte dat dit op de pinksterdag zou veranderen in: **Hij zal IN u zijn**. Toen Jezus na Zijn opstanding blies, staat er dat Hij zei: **"Ontvang de heilige Geest"** (Joh. 20:21-22), althans dat zeggen de meeste vertalingen, hoewel dit pas met Pinksteren in Hand. 2 vervuld werd. Echter, het lidwoord 'de' ontbreekt hier in het Grieks en wij zullen ook per situatie moeten kijken of er sprake is van Geest of geest. Letterlijk staat er: **"Ontvang (een) heilige geest."** Dat wil zeggen dat zij hier een heilige menselijke geest kregen, oftewel de wedergeboorte ontvingen. Petrus zou later schrijven: **"God... heeft ons door de opstanding van Jezus uit de doden doen wedergeboren worden tot een levende hoop"** (1 Petr. 1:3). Wij mogen na bekering en wedergeboorte niet slechts een historisch Pinksteren vieren, hoe mooi ook, maar vooral ons persoonlijk Pinksteren beléven.

Ook in het oude testament vinden we aanwijzingen dat er verschil is tussen wedergeboorte en Geestesdoop. Wij lezen in de wet over het spijsoffer, waarbij de olie een beeld is van de heilige Geest (Lev. 2:4-6), een opmerkelijk onderscheid dat heenwijst naar het verschil tussen de bekering/wedergeboorte en doop in de Geest:

-**"Het met olie aangemaakt en bestreken worden van de ongezuurde koeken."**

-**"Men zal het in stukken breken en gij zult olie daarop gieten."**

Bij de profeet Ezechiël lezen wij de profetie over een nieuw hart krijgen in plaats van een stenen hart. Wij lezen dan dat er eerst gesproken wordt over een nieuwe geest en dan over **Mijn Geest in uw binnenste** (Ezech. 36:26-27).

In het Johannesevangelie wordt er onderscheid gemaakt tussen Jezus als **"het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt"** (Joh. 1:29) en daarna over **"Deze is het die in de heilige Geest doopt"** (Joh. 1:33). Jezus is de Doper in heilige

Geest nadat we eerst zondevergeving hebben ontvangen door Hem.

In Ef. 1:13 lezen we in de Statenvertaling: **"In Welken gij ook zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid, gehoord hebt, in Welken gij ook, NADAT gij geloofd hebt zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte"** (dat stemt overeen met ervaring van de 12 mannen in Efeze in Hand. 19:1-7).

Welke voorwaarden zijn er om de heilige Geest te ontvangen?

We zien dat er geloof nodig is om de Geest te ontvangen (Gal. 3:2), dat gebed erom belangrijk is (Luk. 11:13), vaak handoplegging als hulp wordt toegepast (Hand. 8:17, 9:17, 19:6) en dat gehoorzaamheid van belang is (Hand. 5:32). Het is **"de Geest der waarheid die de wereld niet kan ontvangen"** (Joh. 17:17a), want het is niet de geest van leugen of van onheiligheid.

Waarom en waarvoor hebben we de heilige Geest nodig? We hebben de heilige Geest nodig in kracht om getuigen te zijn (in vrijmoedigheid) (Hand. 1:8), om een overwinningleven te leiden in heiliging (1 Thess. 4:7-8; 2 Thess. 2:13; 1 Petr. 1:2), om de vrucht van de Geest te openbaren (Gal. 5:22) en de gaven van de Geest te beoefenen (1 Kor. 12:1-8; Rom. 12:6-8). Als doel van de doop in heilige Geest kunnen we zelfs noemen "opdat u vervuld wordt tot ALLE volheid Gods" (Ef. 3:19).

Vaak is er verschil van inzicht of de heilige Geest een persoon is of niet. Sommige christenen menen dat de Geest (adem,

wind, dezelfde woorden, in het Hebreeuws *ruach* en het Grieks *pneuma*) een onpersoonlijke kracht is, maar waarom wordt Hij dan de **andere Trooster** genoemd? (Joh. 14:16,26; 15:26; 16:7). Anderen die de drie-eenheidsleer belijden, zien de Geest als de 'Derde Persoon in de Drie-eenheid' en men spreekt van 'God de Heilige Geest' (let erop dat dit allemaal onbijbelse uitdrukkingen zijn). Er zijn er ook die de heilige Geest aanbidden en de Geest aanroepen (bijvoorbeeld in ultra-charismatische kringen), maar het ontbreekt aan een bijbels voorbeeld voor deze verkeerde praktijk. Wie of wat is de heilige Geest dan? Het eenvoudige bijbelse antwoord is: de Geest van God en de Geest van Christus. Hij is geen losse, zelfstandige, aparte persoon. Wel is het duidelijk dat achter de Geest van God God de Vader Zelf staat, vandaar een uitdrukking met persoonlijkheidskenmerken als bijv. Trooster. Hoe krijgen we hier licht en zicht op? In 1 Kor. 2:11 zien we het volgende: **"Wie toch onder de mensen weet, wat in de mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand wat in God is, dan de Geest van God."** De menselijke geest is geen geest apart of los van de mens, maar de menselijke geest behoort tot de mens. De geest van de mens is geen persoon naast de mens. Precies zo is het ook met de heilige Geest. De Geest van God behoort aan God, is niet een aparte persoon naast God. De Geest wordt bijvoorbeeld ook wel de hand van God genoemd, de Geest van God is Zijn geweldig grote geestelijke lichaam. Een andere

tekst die helderheid biedt is Matth. 10:20, waar gesproken wordt over: **“Want u bent het niet die spreekt, maar de Geest van uw Vader die in u spreekt.”** Dat bevestigt weer dat de heilige Geest de Geest van de Vader is en de Geest wordt ook diverse keren de belofte van de Vader genoemd.

Het verschil tussen de Griekse woorden ‘allos’ en ‘heteros’. Als de Geest de *andere* Trooster is (Joh. 14:16), dan is Jezus ook een Trooster. Hij zegt: **“Ik kom weder, Ik kom tot u, Ik ben in u, Ik zal Mijzelf aan u openbaren”** (Joh. 14:3,18,20-21). Hoe? Het Nieuwe Testament spreekt over **“de Geest van Jezus”** (Hand. 16:7) en **“de Geest van Christus”** (Rom. 8:9). Jezus Christus zegt: **“Het is beter voor u dat Ik heenga”** (Joh. 16:7). Jezus Christus werkt na zijn heengaan door Zijn Geest in ons! **Op die wijze komt Hij tot ons weer door de Geest van pinksteren!** (wat uiteraard onverlet laat dat Hij ook in late regen en in Zijn persoonlijke wederkomst terugkomt). Een *andere* Trooster, Helper of Voorspraak (Joh. 14:16), namelijk: *allon paraklēton*, dat wil zeggen: niet vanuit een andere aard of helemaal andersoortig, maar net als Jezus, echter wel op een *andere manier!* Dit Griekse woord *allos* kan onderscheiden worden van het Griekse woord *heteros*, dat is: een ander, maar geheel andersoortig. Dat betekent niet de komst van een geheel andersoortige Trooster (dan had er *heteron* gestaan) dan dat Jezus Christus Zelf was, maar in wezen dezelfde Trooster die nu op *andere wijze* tot ons komt, namelijk als Geest van Christus die in ons woont. Het verschil tussen de Griekse woorden *allos* ‘ander’ en *heteros* ‘ander’ is dat *heteros* de gedachte oproept aan verschillendheid, terwijl men bij *allos* deze aandacht voor eventuele verschillen niet heeft. Een voorbeeld om dit duidelijk te maken. Ik heb mij afgevraagd, waarom je in een schoenenwinkel in eerste instantie maar één schoen kunt passen. Toen ik daarnaar vroeg, heb ik begrepen dat ze geen paar (rechts en links) uitstallen om diefstal te voorkomen.

Als je een linkerschoen past in de winkel, dan kun je om de andere, rechterschoen vragen die dus soortgelijk, bijna hetzelfde is, maar toch *net iets anders* dan het *andere* exemplaar (dat is *allos*), maar als je er een *geheel ander soort* of type schoen naast zet, dan is het *heteros*. De andere (*allon*) Trooster is dus niet een totaal verschillende, een andersoortige (*heteron*) Trooster, maar eenzelfde Trooster die op een andere manier - niet zoals Jezus Christus in Zijn aardse lichaam, maar als Geest van Christus - in ons komt wonen. Trooster is *parakleet*, de erbij geroepene, die je helpt en bijstaat. Je leeft van de ‘bijstand!’ Daar word je echt geestelijk rijk van!

“Hemelvaart is de grootste van de christelijke feestdagen. Het is het feest van de verheerlijkte Heer, die de troon besteeg” (Sidney Wilson).

JEUGDRUBRIEK DO-CHECK-ACT

Zeina Bassa-Dafesh

Zorg dat je tijdens het lezen van dit artikel een spiegel en een paar post-its hebt. Dit is namelijk een ‘do-check-act’ artikel 😊.

Goed genoeg? We worstelen allemaal wel eens met de vraag ‘wie ben ik nou’?

DO: Pak je spiegel en kijk 1 minuut naar jezelf. Denk tijdens *het kijken naar jezelf* in de spiegel na over wat je ziet? Probeer dit te onthouden. Na dit 1 minuut gedaan te hebben, schrijf je alle gedachten die tijdens deze oefening bij je opkwamen op de post-its. Eén gedachte per post-it. Plak alle post-its aan de linkerkant van de spiegel.

Wat zag jij? Zag je een zoon/dochter van de allerhoogste God, mooi gemaakt met eigen unieke talenten? Of zag jij een loser, die het niet waard is om geliefd te zijn en niet goed genoeg is?

DO: Hoe denk je dat God naar je kijkt? Denk hier 1 minuut over na en schrijf iedere gedachte op een post-it. Plak na deze minuut alle post-its op de rechterkant van de spiegel.

Ik ben benieuwd: zie je verschillen?

Self talk

Ik ben benieuwd. Wat is de manier waarop je tegen jezelf praat in je gedachten: je self-talk?

Neem weer 1 minuut om je self-talk op te schrijven. *Wat zeg je vooral tegen jezelf wanneer je het goed doet? En wat zeg je wanneer je een fout maakt?* Schrijf je self-talk op.

CHECK: Kijk weer naar wat je hebt opgeschreven bij de eerste oefening: de post-its die je aan de linkerkant had geplakt. Als het goed is zal dit ook je self-talk zijn. Laten we dit checken. Komt dit overeen met de post-its aan de linkerkant van de spiegel?

Je self-talk kan ook in de tijd veranderen. Die van mij van vroeger was: ik ben een teleurstelling, ik moet me echt schamen, ik ben niet leuk/goed genoeg, het is niet voor mij maar voor een ander... In de tijd van mijn geloofsgroei heb ik geleerd dat God niet zo naar mij kijkt. **‘Maar jullie hebben je laten schoonwassen. Jullie horen nu bij God. Want jullie zijn vrijgesproken van schuld dankzij de Heer Jezus Christus en de Geest van onze God’** (1 Kor. 6:11, Basisbijbel). Ik ging

werkelijk anders naar mezelf kijken, ook letterlijk in de spiegel... ook al ben ik helemaal niet veranderd in uiterlijk, toch zie ik nu iets anders wanneer ik in de spiegel kijk... een nieuwe Zeina:

'Want ieder mens die één geworden is met Christus, is door God helemaal nieuw gemaakt. De oude mens is verdwenen. Er is een hele nieuwe mens ontstaan' (2 Kor. 5:17, Basisbijbel). De fouten van je verleden hoeven je niet te achtervolgen.

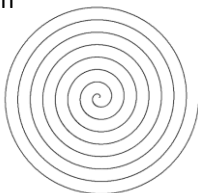
 CHECK: *accepteer jij Gods Woord, zonder dat je het perse voelt, of sla jij het af? Hoor je jezelf dingen zeggen zoals: dat het niet voor jou is, dat je nog niet zover bent...*

Kun je het zien?

De duivel is bang voor de Geest die in jou woont. Net als God ziet hij ook jouw potentie in de Geest. Maar wat de duivel ook weet is dat wij het vaak juist niet zien. Hij zal altijd proberen om je te blijven beïnvloeden, dat je dit en dat bent. De duivel is bang dat jij je overgeeft aan Jezus. Of jij laat bij jezelf binnen komen wat jij 'denkt' wat anderen van je vinden... zo blijf je zitten in een negatieve spiraal...

Spiraal

Zo'n spiraal wil je de juiste kant op laten gaan. Niet dieper het negatieve in, maar juist dieper het positieve in. Hoe meer je de natuur van God begrijpt, en dat hij in jou woont, hoe meer je de diepte van wie jij bent gaat ontdekken en uitstralen.

Het gaat erom dat jij het gelooft, dat jij jezelf zo ziet. Want wat je gelooft, daarop zal je vervolgens reageren. Als jij jezelf steeds ziet als zondig, dan zal je daar ook naar leven. De duivel zal zeggen: dit is jouw waarheid. Wanneer we ons alleen richten op wie we zijn in het vlees, verlies je power. Je vlees hoort zich te buigen naar de Geest. *Vanuit je positie in de Geest kun je tegen de duivel strijden en overwinnen! Overwinning zit hem niet in een strijd tegen jezelf, maar door je te focussen op wie je bent in de Geest.*

De vraag is dan niet alleen: Wat is Gods plan voor mij? Maar wie is Hij in mij? Dan leef je al in Zijn plan elke dag.

 ACT: *'Luister niet alleen naar het woord, maar dóe het ook. Als je alleen luistert en er niets mee doet, houd je jezelf voor de gek. Stel dat je het woord wel hoort, maar er niets mee doet? Dan kun je dat vergelijken met iemand die zichzelf in de spiegel bekijkt, maar ook onmiddellijk weer vergeet hoe hij er uitziet. Luister dus goed naar de volmaakte wet, namelijk de wet die je vrijmaakt, en doe ook wat die wet zegt. Vergeet niet wat je gehoord hebt, maar dóe het ook. Dan zal het goed met je gaan'* (Jak. 1:22-25, Basisbijbel).

Want: het is niet jouw leven, het is Zijn leven. Je bent niet meer van jezelf. **'Want ik ben samen met Christus gekruisigd. Toch leef ik! Dat komt doordat niet meer mijn eigen 'ik' leeft, maar Christus leeft in mij'** (Gal. 2:20, Basisbijbel). Hij regeert, Hij bepaalt hoe jij naar jezelf kijkt. Kies om op die manier de volgende keer te kijken in de : dan ga je groeien in wie je bent!

Het gaat dan niet meer om je eigen frustratie wie je nou bent, maar om de Geest van God die in je is!

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (5)

Naar de mp3-opname van 24 april 2002 in de VEG 'Immanuël te Breda door Cees Visser

Afronding wat de schepping betreft

In onze vorige bijbelstudies over het Oude Testament zijn we in aanraking gekomen met de grote God die een hele schepping tot aanzijn roept voor Zijn mens. We hebben de bespreking van de schepping afgerond. Daar valt natuurlijk nog veel meer over te zeggen, maar we gaan nu door met de *tweede periode* op het overzicht, *de voortijd*.

[https://veg-immanuel-breda.nl/wp-content/uploads/2019/10/Oude Testament.pdf](https://veg-immanuel-breda.nl/wp-content/uploads/2019/10/Oude_Testament.pdf)

De voortijd

Je ziet daar als eerste staan: Adam, Eva, paradijs en zondeval. Die voortijd begint op de zevende dag van de schepping. De dag waarop God rust van zijn werk. Een dag waarop God zegt van alles wat Hij heeft gemaakt: "Het is zeer goed." Genesis 1:31 t/m Genesis 2:1-3a: ***"En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag. Alzo werden voltooid de hemel en de aarde en al hun heer. Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die..."***

De voortijd begint hier. De schepping is voltooid, alles is aanwezig. Nu kan de geestelijke ontwikkeling die God bedoelt, op gang komen. Het begint hier, zeer goed. De voortijd eindigt met de zondvloed en dan is al het goede weg. De aarde is dan vol van kwaad. Wat wonderlijk. Een schitterend *begin* van de voortijd: Gods heerlijkheid is dan allerwege te zien. En dan zo'n afgrijselijk *einde* van die voortijd, waarin het duivelse verderf overal te zien is. Een tijd van 'omslag' met zo'n andere uitkomst dan je op grond van de beginsituatie zou verwachten. De beginsituatie ademt

alleen maar heerlijkheid uit en alles wat daaruit voortkomt zou alleen nog maar heerlijker mogen worden. Maar het loopt zo totaal anders. Al het goede verdwijnt en het kwaad komt overal tevoorschijn, in de hemel en op de aarde. Hoe is het mogelijk... Het voltrekt zich in 1656 jaar, in krap 17 eeuwen.

Je kunt dit alleen volgen en begrijpen als je zicht krijgt op de *geestelijke wereld*. Als je de geestelijke werkelijkheid kunt volgen in die voortijd. Want dáár - in die hemel, in die geestelijke wereld - ligt de oorzaak van die omslag. Van die totaal andere uitkomst. Van dat andere proces dat zich in die voortijd heeft ingezet. In de geestelijke wereld ligt de drijvende kracht achter dat proces. Al het prachtige, het goede, het volmaakte van die beginsituatie, dat is uit God, uit Jahweh, de Schepper en Formeerder van alles wat is. Die van Zijn werk zegt dat het zeer goed is. En al het slechte? Dat geruïneerde van de eindsituatie, dat komt van Satan, de verwoester, de mis-vormer, de grote 'Kaputmacher' zou de Duitser zeggen, van alles wat God maakt.

De voortijd en de eindtijd

De voortijd is een tijd die ons veel te zeggen heeft. Niet zozeer door het aantal hoofdstukken dat Genesis er aan wijdt, want dat zijn er maar zeven. In die zin staat er maar heel weinig van beschreven. Maar het zegt ons wel heel veel als je het geestelijk proces bezielt dat in die voortijd verloopt. Het is een proces waar Jezus naar verwijst in het Nieuwe Testament. Hij zegt: *"Het zal zijn als in de dagen van Noach, alzo zal de komst van de Zoon des Mensen zijn"* (Matteüs 24:36-39). Er is een duidelijke link die Jezus maakt tussen de komst van de Zoon des mensen in de eindtijd en het gebeuren in die voortijd. Want die voortijd zegt iets over die eindtijd. De geestelijke processen in die voortijd zeggen iets over dezelfde, *overeenkomstige processen* in de eindtijd. En dan niet alleen wat betreft Noach en de ark. Niet alleen op het punt van de redding en de verlossing van de mensheid in de voortijd door Noach en de ark. In de eindtijd gebeurt dat door Jezus met zijn hemelse ark, de gemeente. Dat zit er ook in. Maar het heeft ons nog méér te zeggen. Want alles wat in de voortijd fout gaat, wordt in de eindtijd goed gemaakt. Alles wat in de voortijd ontwricht wordt, wordt in de eindtijd weer opgericht. De eindtijd loopt uit op een vernieuwde hemel en vernieuwde aarde. Een aarde vol van Gods heerlijkheid!

"De aarde zal vol zijn van de kennis van de Here, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken", zegt Jesaja 11:9b.

De laatste hoofdstukken van het boek Openbaring zijn daarom ook sterk verbonden met die eerste hoofdstukken van Genesis. Je kunt de eerste en de laatste bladzijde bijna op elkaar leggen.

De bron van het degeneratieproces

In de voortijd komt een heel *degeneratieproces* op gang. Niet vanuit God. De bron van die degeneratie is in het begin van die voortijd nog niet eens aanwezig. Op dat moment zegt God over alles wat op hemel en aarde is: het is zeer goed. Die degeneratie, die ontwrichting begint later, daarna. Het begint ook niet bij Adam. Het begint in de hemel bij Lucifer, bij de machtigste der cherubs. Op een gegeven moment valt hij, en vele cherubs en serafs vallen met hem. Er ontstaat een heel ander rijk in de hemelsferen: het rijk van Satan en Dood. Het degeneratieproces in de voortijd begint met die val van Lucifer en het ontstaan van dat antigoddelijke rijk van Satan en Dood.

Het wederoprichtingsproces

Het wederoprichtingsproces in de eindtijd begint met de overwinning over Satan en zijn rijk. En dat bewerkt een volkomen ontmanteling van dat rijk. Wat in de voortijd degeneratief ontstaat, wordt in de eindtijd overwonnen en ontmanteld. En daarom komt het weer goed. Het komt goed omdat het in de hemel goed gaat. Alle doorwerkingen en gevolgen van het degeneratieproces in die voortijd worden uitgewist in het wederoprichtingsproces in de eindtijd. Uiteindelijk zal gezegd worden van alles wat God heeft opgericht en door Jezus opnieuw is opgericht: het is zeer goed. *"God zal zijn alles in allen"* (1 Kor.15:28).

Benadering vanuit de geestelijke wereld

Wat een tijd, die *eindtijd*. Zeker als je die tijd vergelijkt met de voortijd. Wat een tijd, die *voortijd*. Zeker als je die tijd legt naast die eindtijd. Alles wat zich in die voortijd buiten God plaatst, zich onafhankelijk van Hem opstelt en zich daarmee tegenover Hem opstelt, gaat in de eindtijd definitief ten onder. Ze redden het niet. Maar ook alles wat God reeds in die voortijd voor ogen staat, komt in de eindtijd definitief en in volle heerlijkheid tevoorschijn, in afhankelijkheid en volle gemeenschap met God. *Zo wil ik die voortijd benaderen: vanuit de werkelijkheid van de geestelijke wereld, om er op die manier van te leren*. Want dan zegt het ook iets over wat voor ons toepasbaar is in het hier en nu. Dan geeft het ons iets in handen in die *toebereiding* voor die eindtijd. Dan moet je weten wat er in die voortijd is gebeurd. Als je met Jezus mee wil werken aan de wederoprichting aller dingen, moet je weten waar de bron ligt. Dat leren we juist vanuit die voortijd. Het is voor ons van belang om deze tijdsperiode in de geestelijke wereld te overzien. Als gemeente van Jezus die haar plaats en taak - juist in die eindtijd - wil innemen. Als gemeente die zich volkomen ter beschikking stelt aan de God van hemel en aarde, en aan Jezus Christus, de Zoon van God. Aan Hem die juist in die eindtijd in volle heerlijkheid tevoorschijn gaat komen in de Zijnen.

De val van Lucifer

De val van Lucifer is een intens, indrukwekkend gebeuren, met enorme gevolgen. Die val van Lucifer is uitvoerig beschreven in de *Studiebladen* 28 t/m 31, of in hoofdstuk 1 van het boek 'De strijd tussen licht en duisternis'. Daar kun je nalezen hoe dat rijk van Satan met zijn demonenleger ontstaat uit de gevallen cherubs, en hoe het rijk van Dood met zijn doodsmachten ontstaat uit de gevallen serafs. Ik beveel je dat van harte aan. Zie: <https://veg-immanuel-breda.nl/onderwerp/studiebladen/>; <https://veg-immanuel-breda.nl/boeken/de-strijd-tussen-licht-en-duisternis/>

Lucifer valt nadat de zevende dag is ingegaan, God gereed is met zijn scheppingswerk en Hij het eerste mensenpaar heeft gezegend. Lucifer valt nadat het al een hele tijd goed gaat op aarde en in de hemel met die mens. En dat gebeurt niet door een 'foutje' in de schepping, niet door een 'gebrek' in het volmaakte goede werk van God. De val van Lucifer wordt veroorzaakt door een niet logische keuze van Lucifer. Ik zal het nog sterker zeggen: de val ontstaat door een volstrekt onlogische keuze van deze beschuttende cherub. Als je de *Studiebladen* of het hoofdstuk in het genoemde boek nog eens leest, zul je dat ook merken. Je kunt het wel 'volgen', maar eigenlijk kun je het niet 'begrijpen'. Je kunt er niet inkomen dat dit in Lucifers hart is opgekomen. Een ding is zeker: het was niet nodig geweest. Het had ook heel anders kunnen gaan. Het had helemaal volmaakt goed kunnen blijven.

De ontwikkeling van de mens

Het *"laat Ons mensen maken naar Ons beeld en Onze gelijkenis, opdat zij heersen over al de werken mijner handen"* (Gen.1:26), wat God aan het begin van de zesde dag

uitspreekt, klinkt dóór op die zevende dag, werkt door in die zevende dag. Op de zesde dag geeft God de aanzet: Hij spreekt

uit wat Hij gaat doen, wat Hij wil

met mensen, en formeert Hij de

mens. Op de die dag zegent God

die mens: om te groeien en te

ontwikkelen, om tevoorschijn te

laten komen wat Hij erin heeft

gelegd. *"Laat Ons mensen maken,*

opdat zij heersen..." Het klinkt door en het werkt door in de zevende dag.

God wil de mens hogerop voeren. Om te heersen over de werken van Gods handen heeft die mens een *hemelse positie* nodig. Dat kun je niet met je twee blote handen doen. Om de aarde te kunnen beheersen moet je eerst in de hemel opstijgen. Op die zevende dag gaat de ontwikkeling van de mens, onder de zegen van God, dan ook in die richting. Adam ontwikkelt zich zeer goed. Er is contact met God. Er ontstaat

een steeds dieper contact tussen God en hem. Adam gaat op een gegeven moment op uitnodiging van God de dieren een naam geven. Zijn inzicht is zover ontwikkeld en zijn taalvermogen heeft zich dusdanig verdiept, dat hij bij het aanzien van de dieren het *wezen* van die dieren kan doorgronden en er een *naam* aan kan geven. Hij kan en mag het *wezen* van de dieren onderscheiden en benoemen. Dat is het begin van het 'heersen'. Als je iets kunt onderscheiden en benoemen, kun je erover gaan heersen, kun je het gaan beheersen: je weet dan wat het is. En Adam slaagt. Het gelukt Adam; zijn onderscheidingsvermogen heeft zich dan al voldoende ontwikkeld. Zijn inventiviteit in het vinden van woorden en namen functioneert. Het gaan heersen over, en gaan beheersen van de werken van Gods handen komt tot ontwikkeling. Dit is een grote stap.

Een partner

Als Adam klaar is en al die dieren heeft zien langskomen - een mannetje en een wijfje - ontdekt hij dat hij zélf 'alleen' is. God heeft Adam ingeleid en bij hem het verlangen naar een partner opgewekt. Hoe mooi doet God dat, en hoe zorgvuldig is Hij in Zijn werk. Adam gaat verlangen naar een partner. Daarmee wordt in Adam opgewekt wat in God Zelf allang aanwezig is, en wat bij God Zelf het motief is om een hele hemel en aarde tot aanzijn te roepen en daarin een mensheid te scheppen die uiteindelijk Zijn partner zal gaan worden. Adam komt tot de ontdekking dat hij alleen is. Ook dat mag je zien als een stap vooruit in de ontwikkeling, in het goede ontwikkelingsproces.

God stelt het huwelijk in

Eva wordt door God geformeerd en aan Adam gegeven. Bij het schenken van Eva aan Adam stelt God tussen deze twee mensen het huwelijk in. Dat lezen we in Genesis 2:24. God stelt dit huwelijk tussen man en vrouw in met oog op Zijn komende huwelijk met de mensheid als geheel. Weer een stap verder: denk maar na, mensenpaar, beleef dat huwelijk maar met alles wat daarin bedoeld is, en kom maar tot de ontdekking wat Ik uiteindelijk met jullie als mensheid voor ogen heb. Alles ontwikkelt zich naar Gods bedoeling. De ene stap na de andere wordt gezet. Het is prachtig, kostelijk. God spreekt de mensen aan; ze mogen zich onder Zijn zegen gaan vermenigvuldigen. *"Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde, onderwerp haar"* (Gen.1:28). Zij mogen aan de basis staan van een mensheid die uit hen gaat ontstaan. Het vindt allemaal plaats onder de zegen van God, in de eenheid en volmaaktheid die er op dat moment nog steeds is.

Illustratie.: Marijke ten Cate

Het principe van de gemeente

Het is niet bijna voor te stellen: een volmaakte eenheid waarin kinderen geboren worden die van meet af aan mogen delen in die eenheid. Dat is iets geweldigs. Er zou een mensheid gaan komen die zich van meet af aan als een eenheid onder de zegen van God ontwikkelt. Daarmee wordt hier eigenlijk al de gemeente ingesteld. Een mensheid in eenheid functionerend: als een lichaam, als een gemeente, onder één hoofd. Met Adam, de eersteling, als hoofd, als voorganger en leider. En allen die uit Hem voortkomen als leden van dat steeds groter wordende lichaam, van een mensheid die onder Gods zegen als eenheid functioneert en die gemeente gaat vormen. **“Laat Ons mensen maken naar Ons beeld.”** Dat beeld van God spreekt alleen maar van eenheid, van harmonie, van het vervuld zijn van één Geest, geweldig. Weer een stap verder. Na het huwelijk komt ook de gemeente, het principe van de gemeente, tevoorschijn. Het komt allemaal aan de orde in die prachtige ontwikkeling, en Adam mag erin door. Alles wordt ingezet, ook de engelen van God, ook Lucifer.

De taak van Lucifer als beschuttende cherub

Lucifer krijgt van God van aanvang af een plaats naast de mens, met een prachtige taak ten opzichte van de mens. We lezen dat in Ezechiël 28:12-16: **“Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon. In Eden waart gij, Gods hof; allerhande edelgesteente overdekte u: rode jaspis, chrysoliet en prasem, turkoois, chrysopraas en nefriet, lazursteen, hematiet en malachiet** (beeld van allerlei vermogens). **Van goud was het werkstuk, waarin zij waren gevat en aan u vastgehecht; toen gij geschapen werdt, waren zij gereed. Gij waart een beschuttende cherub met uitgespreide vleugels; Ik had u een plaats gegeven: gij waart op de heilige berg der goden, wandelend te midden van vlamme stenen. Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werdt, totdat er onrecht in u werd gevonden: door uw uitgebreide handel zijt gij vervuld geraakt met geweldenarij en kwaamt gij tot zonde..”**

Tot dat moment functioneert Lucifer als een beschuttende cherub, geplaatst naast Adam in de hof. Als zijn persoonlijke engel, als de toekomstige engel der gemeente. God plaatst hem naast het hoofd van de toekomstige gemeente als de ‘verzegelaar van de som’ (Statenvertaling), van het gehele plan van God met mensen. Alles gaat goed. Alles verloopt onberispelijk, staat er, totdat...

Ontstaan van het rijk van duisternis

Dan komt dat afschuwelijke moment dat Lucifer ten val komt, dat de prachtige eenheid die er ‘van den beginne’ in hemel en op aarde is, doorbroken wordt. Dat er een tweede rijk in de

hemel ontstaat, volledig tegenovergesteld aan dat van God. Een rijk dat feitelijk geen ‘bestaansrecht’ heeft: het ontstaat buiten God en plaatst zich tegenover Hem die alles geformeerd heeft en alles zijn plaats en bestemming geeft. Daarmee verliezen Lucifer en de engelen die met hem hun oorsprong ontrouw worden en hun plaats in Gods koninkrijk verlaten, hun bestaansrecht. Maar dat moet dan nog gaan blijken. Omdat Lucifer als engel naast Adam in de hof staat en werkt, heeft zijn val ook gevolgen in die hof. Lucifer, inmiddels Satan, grijpt een ‘goede’ boom die God geschapen heeft en maakt die tot ‘de boom van de kennis van goed en kwaad’. Iets soortgelijks doet hij met het dier dat God geschapen heeft als de ‘schranderste’ van de dieren: de slang. Satan maakt die slang tot de ‘listigste’ van de dieren des velds. Ook op aarde, in de omgeving van de mens, vinden dus grote ‘veranderingen’ plaats. De grootste verandering vindt plaats in de hemel: daar ontstaat een tweede rijk, naast dat van God, volkomen tegenovergesteld aan dat van God.

Het koninkrijk van God blijft één en sluit de rijen

Een nieuwe situatie, heel verdrietig. Maar op zich - ik hoop dat je dit goed begrijpt - nog niet ‘onoverkomelijk’. In het koninkrijk van God blijft de eenheid en harmonie bestaan. De plaatsen en taken die door ontrouwe cherubs en serafs verlaten en opengevallen zijn, worden door trouwe cherubs en serafs overgenomen en ingevuld. Harmonieus sluiten de rijen zich. Michael en Gabriel nemen hun nieuwe posities als ‘aartsengelen’ in. De trouw gebleven cherubs en serafs functioneren onder hun leiding door. Samen met Michael en Gabriel stellen zij zich op ten dienste van de mens en ten dienste van die komende gemeente van mensen. Nog steeds is alles aanwezig om Gods voornemen te realiseren.

Voor de mens: een taak erbij

Wel betekent die val van Lucifer en het ontstaan van dat rijk van duisternis en dood voor de mens een taak erbij. Het onderscheidingsvermogen van een mens ten aanzien van de dieren op aarde dient nu ook ingezet te worden ten aanzien van de verschillende ‘werkingen’ in de hemel. Het beheersen van situaties op aarde dient over te gaan in het leren heersen over tegenstanders in de hemel. De mens moet leren om stand te houden bij aanvallen, en dan rustig door te gaan met waar God hem voor heeft geroepen. In afhankelijkheid en in gehoorzaamheid, onder leiding en inspiratie van God, en nog steeds onder Zijn machtige zegen. God maakt Adam attent op de ontstane verandering. Hij waarschuwt Adam: van die boom mag je niet meer eten. Hij roept hem op tot gehoorzaamheid.

De mens had onderscheidingsvermogen kunnen gebruiken

Had het op dat moment, ná die val van Lucifer, met de mens nog steeds ‘goed’ kunnen gaan? Natuurlijk, dat zat er nog

helemaal in. Hoe weet je dat zo zeker? Dat blijkt later in het leven van Jezus. Hij wordt geboren in een wereld die 'vol' is van duisternis. Nadat Hij als kind door zijn Vader geheiligd is (Joh.10:36) en daarna als volwassene die heiliging ook Zelf oppakt, kan Jezus alles waarmee de vijand op Hem afkomt buiten zijn leven houden. Dat had Adam ook kunnen doen. Hij had die verkeerde werkingen kunnen onderscheiden. Hij had de dieren een naam gegeven. Hij wist dat een slang niet kan spreken. Hij had zich dus kunnen afvragen: wat is er aan de hand als dit nu opeens wél gebeurt? Wanneer hij dat inderdaad gedaan zou hebben, dan had dat rijk van Satan en Dood zich niet zo lang kunnen handhaven. Dan had dat rijk geen grip gekregen op de geestelijke ontwikkeling van de mens. En had dat rijk der duisternis geen vat gekregen op de schepping, waarin God de mens de plaats van heersen en beheersen had gegeven. Dan was er geen sprake geweest van zonde en een zondvloed, van degeneratie en verderf. Dan zou die voortijd er heel anders hebben uitgezien. Satan zou in die voortijd geen 'aansluiting' bij mensen hebben gevonden. En dan had hij het niet lang volgehouden. Hij ontleent zijn wankele bestaansrecht aan mensen die naar hem luisteren; daar parasiteert hij op. Zolang die mensen er zijn, kan hij doorgaan. Als dat ophoudt, houdt het voor hem op.

Zou de poel van vuur dan zijn ontstaan?

Als Adam niet zou zijn gevallen en de mensen na hem ook niet, dan zouden allen gehoorzaam gebleven zijn. Dan zou Satan en zijn rijk er nu niet meer zijn geweest. De poel van vuur zou dan zijn ontstaan, de hel, **"het eeuwige vuur dat bestemd is voor de duivel en zijn engelen"** (Mat.25:41). Als de boze geesten uit het der duisternis zich niet aan mensen kunnen vastklampen, vallen zij volledig op *zichzelf* terug. Zij ontsteken daarmee zélf dat 'eeuwige vuur'. Die Gehenna waarin zij elkaar tot 'wormen' vernederen (Mar.9:48), ontstaat door eigen toedoen, door eigen vuur. Als dat in die voortijd gebeurd zou zijn, zouden daar geen mensen in terecht zijn gekomen. Alleen de duivel en zijn engelen zouden in die eindsituatie gekomen zijn om de gevolgen te ondergaan van hun ongehoorzaamheid en ontrouw, van hun opstand tegen God, hun Schepper.

Wanneer gaat het echt mis?

Wanneer gaat het dus in die voortijd pas echt mis? Als de mens in zonde valt. Dan gaat het pas echt mis. En dan niet zomaar iemand, nee: Adam, de eersteling onder de mensen. Hij, het hoofd van de komende gemeente, wordt ten val gebracht. En dan gaat het mis. (Ook dat is in Studiebladen en boek uitgebreid beschreven. Lees nog eens Studieblad 32 t/m 37, of hoofdstuk 2 in het eerdergenoemde boek. Daarin zit een hoge actualiteitswaarde).

Als je ziet en gaat begrijpen hoe Satan de mens in de voortijd heeft verleid, begrijp je steeds beter hoe hij ook nú nog bezig

is om mensen te verleiden. We kunnen over de schouder van Adam en Eva meekijken naar wat er in hun hemel is gebeurd en dan direct voor jezelf herkennen: hé, maar zo gebeurt het nog steeds. Natuurlijk! De duivel is niet veranderd. Vandaar dat ik je aanraad om de zojuist genoemde gedeelten nog eens te lezen. Dan kun je daar lering uithalen, begrijp je hoe de vijand te werk gaat, en zie je wat zonde is en noem maar op. Het is van 'a tot z' herkenbaar...

De dood gaat heersen

Het gaat dus echt mis wanneer Adam valt. Zijn val heeft enorme gevolgen, merkbaar tot op de dag van vandaag. Nadat Adam in zonde valt, gaat de dood heersen. En wat doet Dood als eerste? Hij doorbreekt de *eenheid* die de mens met God heeft. Hij maakt er een *gedeelde* situatie van. De mens raakt door de zonde innerlijk verdeeld. De algehele zuiverheid en heiligheid die er was, verdwijnt. Dood gaat heersen: de mens wordt sterfelijk. Vanaf dat moment gaat God spreken over het sterven. De heerlijkheid die God voor hem in het vooruitzicht heeft gesteld, raakt buiten bereik. **"Allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods"** (Rom. 3:23). Derven is het tegenovergestelde van beërven. Derven is een oud Nederlands woord en betekent 'missen': je mist je doel, je mist je heerlijkheid.

Wat is er nog meer een gevolg van die zondeval?

Omdat Adam gehoorzaam wordt aan Satan kan Satan over Adam gaan heersen. Zo kan hij zich op de plaats nestelen die God aan Adam had gegeven: overste van de wereld. Hij krijgt macht over degene die gesteld is als heerser en beheerser van de wereld. Als je daar macht over hebt, ben *jij* de heerser van de wereld. Satan krijgt 'entree'. Daarmee raakt de aarde vervloekt, komt de aarde onder de vloek. Doordat God Adam zegent, komt de aarde onder de zegen van God. Doordat Satan Adam verleidt, komt de aarde nu ook onder de vloek. De vloek gaat werken *naast* de zegen, *tegen* die zegen van God in werken. En dat wordt gemerkt. Dat wordt merkbaar in planten en dieren, op alle niveaus van leven waar we het eerder over hebben gehad. Er ontstaat voor het eerst ziekte en ontregeling in het zo harmonieus geschapen leven. *Het leven ontaardt*. Er ontstaan hele andere wezens uit die zo goed geschapen dieren. De degeneratie doet zijn intrede. Er ontstaan afzichtelijke monsters in die voortijd; geen dieren die God heeft geschapen. Ze zijn tijdens de zondvloed ook allemaal van de aardbodem verdwenen. Dat soort dieren zijn niet in de ark gegaan.

Geestelijke invasie

Satan 'pakt' Adam en treedt daarna terug. Zijn legermacht mag dan de mensheid binnendringen: de geestelijke invasie begint. Dood doorbreekt de oorspronkelijke band tussen Adam en God. Daarmee keert hij Adam het 'loon van de

zonde' uit. Evenals Satan treedt Dood daarna terug. Zijn doodsmachten mogen de rest van het werk gaan doen. Satan en Dood maken voor hun onderdanen de weg in de hemel van mensen vrij. De geestelijke invasie vanuit Satan en Dood komt op gang in het leven van mensen en daarmee in de schepping. De vloek gaat door mensen heen werken. En dat krijgt ook in de andere levende wezens op aarde vorm en gestalte. *Niet van het ene op het andere moment: het is een proces.* Er komt een andere wereldorde op gang, die de goddelijke wereldorde omver wil halen en teniet wil doen. Het zijn twee tegen elkaar in werkende krachten en processen, met de mens in de sleutelrol. Want wat in het leven van die mens binnenkomt, gaat door in de schepping.

De gevolgen van de zonde

De louter positieve ontwikkeling die zich op de zevende dag inzet, wordt afgebroken; een negatieve ontwikkeling zet zich in. In plaats van heerlijk leven in gemeenschap met God en genieten van al het kostelijke dat Hij heeft geschapen, wordt het nu zweten en zwoegen om je eten bij elkaar te krijgen. *God spreekt erover, niet als straf die van Hem uitgaat, maar als gevolg van de zonde.* Allerlei verhoudingen die door God zijn ingesteld, worden scheef getrokken en uit hun verband gehaald. Bijvoorbeeld de verhouding tussen man en vrouw in het huwelijk. Na de zondeval gaat de man over de vrouw heersen: de verhouding wordt scheef getrokken. Dat werkt door in contacten en verhoudingen van mensen onderling. Er ontstaan fricties en wrijvingen, problemen en conflicten. Het huwelijk komt onder druk te staan. In het baren van kinderen - dat God in vrede en vreugde en met kracht van Hem wil laten gebeuren - gaat smart tevoorschijn komen. De weeën worden pijnlijk, er ontstaat barensoed: "met smart zult gij kinderen baren" (Gen.3:16). De gemeente, waarop God doet als Hij zegt: "wees vruchtbaar en word talrijk..." (Gen.1:28), komt niet van de grond. Van die gemeente is in die voortijd 'niets' tevoorschijn gekomen. Laat staan dat die gemeente tot een *geestelijk* baren komt en de volwassen vrucht tevoorschijn laat komen. Het is buiten bereik geraakt, terwijl het er toch in lag. Het hele leefklimaat verandert door het binnendringen van Satan en Dood in de hemel van de mens. Op alle terreinen wordt het leven ontregeld. Sommige gevolgen worden direct merkbaar. Adam en Eva ervaren na hun zonde een geestelijke doodssituatie, een klimaat dat zij

daarvoor niet kenden. Een klimaat dat ook wij ervaren na onze zonden: die 'rem' op dat goede, gezonde en normale. Ze ervaren dat het abnormale zich aandient. Ze kunnen niet meer 'ten volle' delen in het goede van God, maar slechts 'ten dele'. Dat negatieve

proces krijgt in de voortijd steeds meer de overhand. De invloed van de geesten van aanklacht en verwerping komt op

gang en neemt toe; die demonen gaan in de hemel van mensen aan de slag. Andere gevolgen komen door de tijd heen tot stand. Doornen en distels zijn niet geschapen, maar die schieten nu wél op te midden van het groene kruid en de vruchtbomen die God heeft gemaakt. Er ontstaat geweld onder de dieren. Vóór deze tijd ging de leeuw niet achter een bokje aan; hij at gras. Hoe weten we dat? Omdat de leeuw dat in het duizendjarig rijk weer gaat doen! Dan keert de oorspronkelijke aard van de dieren terug. De slang is dan niet meer giftig en listig.

De zondvloed

Denk hierbij ook aan een gevolg dat zijn weerga niet heeft: de zondvloed. Waarbij de aarde in haar volle omvang door elkaar wordt geschud. Je kunt zeggen: de aarde wordt dan in elkaar geslagen. Ongelofelijk wat er bij die zondvloed met de aarde gebeurt; het geweld van het rijk der duisternis komt dan in volle hevigheid openbaar. Met alle gevolgen van dien.

Het herstel is begonnen

Met die gevolgen hebben wij nog steeds te maken; die zijn nog niet verdwenen. De ontstane schade is nog niet hersteld, ook al zijn onze zonden vergeven en verkeren wij door Gods genade niet meer in de greep van dood en dodenrijk. Dankzij het werk van Jezus Christus, Gods Zoon, mogen wij leven. Hij verlost ons van de heerschappij van Satan en Dood. Maar daarmee zijn niet alle gevolgen van zondeval en zondvloed verdwenen. Het leven Gods komt in ons tot ontwikkeling en het ware gemeente-zijn is in wording: wij mogen dat in grote vreugde opmerken. Maar het is nog steeds 'ten dele' en nog niet 'ten volle'. Nog steeds is het kwade werkzaam aanwezig in hemel en op aarde; daar heb je dagelijks mee te maken. Nog steeds is er zegen en vloek: er is een werking van zegen, maar ook een werking van vloek. Je hebt te maken met het verdeelde en ontregelde. Nog steeds is er sterfelijkheid: we hebben nog steeds een sterfelijk lichaam. Alle verhoudingen zijn nog niet zoals God ze in den beginne heeft ingesteld. We werken eraan, waar we kunnen.

Een realistisch perspectief

Zien we al hoe het mag gaan worden? En leven we al vanuit dat perspectief? Of worden we er op dit moment een beetje 'moe' van? Laten we er niet 'dramatisch' over doen; leer het vanuit de mogelijkheden van Christus reëel onder ogen te zien. We hebben nog steeds te maken met de gevolgen van het degeneratieproces dat zich in die voortijd heeft ingezet.

De gemeente: werkzaam aandeel in Gods overwinning

Juist omdat we het zo mogen zien, en we een scherp en reëel zicht vanuit Gods koninkrijk van Jezus hebben ontvangen en ook steeds meer krijgen, kunnen we ons *voorbereiden op de eindtijd*. Om in die eindtijd samen met Hem de bron van het kwaad, de bron van de vloek, de bron van alle verdeeldheid en ellende te overwinnen en volledig te laten verdwijnen: Satan en zijn rijk, Dood en zijn dodenrijk. Dat gaat gebeuren, daarover spreekt het boek Openbaring. En daarmee wordt *“de wederoprichting aller dingen”* (Hand.3:21) mogelijk. Daartoe roept God ons op, om dat als gemeente van Jezus Christus, mede mogelijk te maken en mede tot stand te brengen. De komst van de Zoon des mensen heeft daarmee te maken en is daarop gericht.

Wat gaat er dan gebeuren? Het zal weer ‘zeer goed’ worden, zoals in den beginne, volmaakt. Met één rijk in hemel en op aarde, en één mensheid vervuld van één Geest, volmaakt. En dan ook - dat verschilt met de situatie van Adam - geestelijk volwassen en verheerlijkt, deel gekregen hebbend aan de heerlijkheid van Jezus Christus, aan de heerlijkheid die God voor de mens bedoelt. Prijs God dat Hij ons dit perspectief geeft, deze mogelijkheid in het vooruitzicht stelt, en dat in de eindtijd ook helemaal realiseert.

Realisatie in de laatste Adam: Jezus Christus

Door wie zal dit gebeuren? In en door Jezus Christus, Gods Zoon. Daarom noemt Paulus Hem de ‘tweede Adam’ of de ‘laatste Adam’. Jezus is de Adam die God heeft bedoeld, de mens naar Gods hart. Bij de eerste Adam is het mis gegaan. Bij de ware Adam, de tweede Adam, gaat het helemaal goed en komt ook alles goed, wat bij de eerste niet goed is gegaan. God herstelt en vernieuwt alle dingen in hemel en op aarde. Als Jezus zijn werk zal hebben voleindigd, zegt God: het is zeer goed (*wordt vervolgd*).

Noot van de auteur: De links naar de ‘Studiebladen’, de serie boeken over ‘Gods plan met mensen’ en het ‘Overzicht Oude Testament’ werken voor alle lezers van Hoger-op. Ze verwijzen naar het openbare deel van de website van VEG Immanuel Breda. Dat geldt *niet* voor de links naar de mp3’s van de ‘Bijbelstudies Oude Testament’. Die bestanden staan in een afgeschermd deel. Om die mp3’s te kunnen beluisteren is een eenmalige registratie nodig op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/inloggen-registreren-voor-mp3/>. Je ontvangt een ‘media-account’, met toegang tot alle beschikbare mp3’s en mp4’s. De ‘Bijbelstudies Oude Testament’ vind je op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/mp3-sets/?set=OT&titel=Oude%20Testament>.

HET FUNDAMENT GEEFT LEVENSKRACHT (7)

Door Dick Tom

De zwaartekracht en de kracht van de zonnewarmte werken over de hele wereld, in alle culturen, en beïnvloedt het leven van de mensen ongeacht hun leeftijd of de plaats waar ze

wonen. Zo is het ook met de kracht van het Koninkrijk van God.

Gods kracht ontvangen

De Bijbel zegt:

“Het Koninkrijk van God bestaat niet uit woorden (geschreven wetten of dogma’s) *maar uit KRACHT”* (werkingen) (1 Korinthiërs 4:20).

En dat zijn de werkingen waar we ons voor open mogen stellen. Dat zijn werkingen vanuit een onuitputtelijke energiebron, waarvan Jezus zei:

“Gij zult KRACHT ontvangen als de heilige Geest over u komt” (Handelingen 1:8)

Moralisme gaat ten enenmale aan deze werkingen voorbij en vult een geloofsovertuiging meer en meer met wettisch denken. Wet op wet op wet! Daarvoor geldt de typering:

“Die met een schijn van Godsvrucht de kracht ervan verloochend hebben” (2 Timoteüs 3:5)

Dit is zo triest, omdat we juist in het dagelijkse leven die kracht zo nodig hebben. Over die kracht zegt de Bijbel:

“dat Hij ons kan geven, naar de rijkdom zijner heerlijkheid, met KRACHT gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in onze harten woning make” (Efeziërs 1:17).

Zo wordt het geloof een bederfwerende kracht, die 24 uur per dag werkt. Net als pekelvles door zout voor bederf bewaard wordt. Er staat immers:

“Het evangelie is een KRACHT Gods tot behoud, voor een ieder die gelooft!” (Romeinen 1:16).

Gods kracht ervaren hier en nu

Dat is echt niet alleen de ‘behoudenis boven de sterren’ aan het einde van ons leven. Deze tekst spreekt over de reinigende en helende kracht van het evangelie *voor het leven van elke dag*. Voor een ieder die het evangelie gelooft, werkt het reinigend en helend voor de inwendige mens, in plaats dat deze inwendige mens geschaad wordt door schuldgevoelens, bitterheid, minderwaardigheidsgevoelens of bijvoorbeeld zelfhandhaving.

De inwendige mens wordt dagelijks vernieuwd en vindt herstel omdat het evangelie helend en reinigend en bederfwerend werkt. Krachteloosheid wordt kracht.

Kracht voor het leven van elke dag

“Ik ben gekomen opdat zij leven hebben in overvloed”
(Johannes 10:10)

“Het Koninkrijk van God bestaat niet uit woorden maar uit kracht” (1 Korinthiërs 4:20)

De innerlijke kracht, die een gelovige kan ervaren en die zijn geloof tot een levend geloof kan maken, beleeft hij, als hij zich tot God bekeert en zijn dode werken nalaat. Dan komt hij in aanraking met de hemelse energiebron, de kracht van de heilige Geest. De Bijbel staat er vol van. Dit is het belangrijkste van de hele bekering.

Niet of hij bepaalde dingen laat en andere dingen gaat doen, omdat dit zo hoort of zou moeten. Dat is krachteloos, dat zijn dode werken. Dat is moralisme! Moralisme heeft tot gevolg dat veel ‘geloofsleven’ wettisch en krachteloos is.

De wetten van het Koninkrijk der hemelen zijn echter geen geschreven geboden en verboden maar werkingen van krachten. Deze krachten staan de mens ter beschikking en kunnen hem ondersteunen in zijn geestelijke leven. Als hij er zich voor open stelt, helpen ze hem om tot een goede levenshouding te komen.

Verschil tussen geschreven wetten en ongeschreven wetten

- *Ongeschreven wetten zijn werkingen:*
 1. Door God gegeven
 2. Gelden overal en altijd
 3. Werkingen van krachten
 - Ondersteunen het gedrag
 - Geen ‘vrees voor mensen’
 - ‘Moeten’ wordt ‘willen’
 - ‘Niet mogen’ wordt ‘niet willen’
 - Leven in overvloed
 - Verbindt mensen met God
- *Geschreven wetten zijn voorschriften:*
 1. Door mensen opgesteld
 2. Gelden niet overal
 3. Verboden en geboden
 - Hebben geen kracht
 - Beperken het gedrag
 - Wettische levenshouding
 - Angst voor straf
 - ‘Moeten’ en ‘niet mogen’
 - Schuld- en schaamtegevoel
 - Scheidt mensen van God

Als we ons openen voor de krachten van het Koninkrijk der hemelen zullen deze hun werk doen, zoals de krachten van de natuur die op een ballon inwerken. Deze natuurkrachten zijn een onuitputtelijke bron van energie, die de ballon uit ons beeld zonder problemen doet stijgen en voortbewegen.

Een dergelijke onuitputtelijke bron van geestelijke energie staat de mens ter beschikking als hij zich gelovig opent voor de kracht van de heilige Geest.

Wetten van het Koninkrijk

Nog enkele teksten om onze gedachten te bepalen met betrekking tot de geschreven wetten en de wetten van het Koninkrijk, die niet bestaan uit woorden maar uit kracht!

“Wanneer gij mij liefhebt zult gij mijn geboden bewaren. En ik zal de Vader bidden en Hij zal een andere Trooster geven om in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet” (Johannes 14:15-17).

“Mijn Geest zal ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt” (Ezechiël 36:27).

De eerste tekst spreekt duidelijk van een heel diepe innerlijke relatie met de Vader, die de basis is van een leven waarin de werking van de heilige Geest openbaar wordt. Omdat men in de wereld de Vader niet ziet en kent, dus geen relatie met God heeft, kan men ook de invloed van de heilige Geest niet ontvangen of ervaren.

De ‘geboden’ waarover Jezus hier spreekt, zijn de werkingen van de Trooster, de heilige Geest. Het ‘bewaren van de geboden’ is hier een veel dieper begrip dan ‘handelen overeenkomstig bepaalde geboden.’

GEDICHT

Mijn Vader

*Als Geest van boven,
Mij op aarde ontmoet en vult.
Dan word ik mens,
dan word ik echt.
Want als wij samen zijn,
U en ik,
dan krijgt het leven,
mijn leven,
glans en veelkleurigheid.
Dan word ik weer oorspronkelijk.
En Uw Geest van liefde,
laat mij in alle talen,
vertellen over Uzelf,
Uw mensbeeld,
Uw grote daden.*

Jan Fluit

LIEDEREN om te luisteren

Door Henk Verbeek

We zingen veel liederen over heilige Geest maar weinig over Pinksteren. Er springt er wel één uit n.l. Lied 97 met de titel 'Pinksterfeest'. Dan weet je natuurlijk nog niet welk lied dat is tot ik de eerste regel noem: "Op de pinkstermorgen kwam de heil'ge Geest..." Je kan het hele lied [HIER](#) beluisteren en meezingen.

Kortgeleden werd ik gewezen op een volle evangelie lied dat je zeker zal aanspreken. "Men zegt wel eens: de Kapelklanken zijn oubollig, maar de waarheid is zeker niet oubollig. De hele boodschap wordt er in verwoord en is van een hoog poëtisch gehalte" – dit zei een zuster uit onze gemeente heel treffend. Dus luister naar [Lied 127 'Gods eeuwig voornemen'](#) en kijk maar eens naar de tekst.

Bij de GIDO's (de kids: geheiligd in de ouders) werd er nog niet gesproken over de doop in heilige Geest.* Wel over geloven in God en in Jezus en in Zijn woord. Eén van de liedjes dat daarover gaat is [nummer 30: 'O ja, ik weet.'](#) Hierbij de tekst:

1. *O ja, ik weet (o ja, ik weet), ik hoor erbij (ik hoor erbij). - God houdt van ons (God houdt van ons), van jou en mij (van jou en mij). - Zijn plan met jou (Zijn plan met jou), maakt Hij bekend (maakt Hij bekend) en dat jij meedoet is zijn allergrootste wens.*

2. *Als jij gelooft (als jij gelooft) wat Jezus zegt (wat Jezus zegt), dan kom je echt (dan kom je echt) - heel goed terecht (heel goed terecht). - Hij houdt van jou (Hij houdt van jou) dat zegt het Woord (dat zegt het Woord) en als een Herder leidt Hij ons als Gido's voort.*

* Dat aan de kinderen niet over de doop in de Geest werd verteld daar zit een hele gedachte wereld achter. De doop in de Geest is een 'huwelijk' tussen Gods Geest en onze geest. Die verantwoordelijkheid kunnen kinderen nog niet dragen. Ze kunnen daarom beter onder de verantwoordelijkheid van de ouders blijven - geheiligd in de ouders - tot ze volwassen zijn (red.).

VAN DE PIONIERS

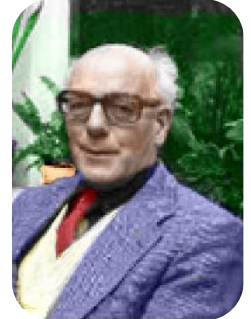
DE BRIEF AAN DE FILIPPENZEN (8, slot)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

Hoofdstuk 4:10-23

10. *Ik heb er mij ten zeerste over verblijd in de Here, dat gij nu eindelijk uw belangstelling in mij hebt kunnen verlevendigen, omdat gij wel belangstelling hadt, maar niet de gelegenheid.*

Aan het einde van zijn brief en voordat Epafroditus deze meeneemt naar Filippi, spreekt Paulus zijn waardering uit voor wat de Filippenzen hem hebben gegeven. Hij bedankt hen voor hun medeleven en voor de belangstelling die ze daarmee tonen voor zijn lot. Het geeft hem van binnen, waar de Heer leeft, een blij gevoel. Hij weet wel dat ze continu met hem meelevend, maar het is hartverwarmend dat ze nu ook de gelegenheid krijgen om dat te tonen. Uit alles blijkt dat Paulus blij is met de gave, maar vooral met de mensen die erachter staan. Zij hebben ongetwijfeld ook voor hem gebeden, voor zijn persoon en voor zijn werk. Dit heeft hem vertroost. Zij spreken zich niet afkeurend over hem uit in zijn verdrukking, maar ze steunen hem in geestelijk en natuurlijk opzicht. Wij denken bijvoorbeeld aan de gevangenebewaarder van Filippi en de purperverkoopster Lydia (Hand. 16:14-15; 19-34), die zich ongetwijfeld nog herinneren hoe Paulus destijds in Filippi onschuldig in de gevangenis terecht was gekomen. Wij kunnen ons hun medeleven voorstellen en begrijpen, dat deze mensen hem niet veroordelen. In gedachten en in gebed zijn ze steeds bij hem.

11. *Niet dat ik dit zeg, als zou ik gebrek lijden; want ik heb geleerd met de omstandigheden, waarin ik verkeer, genoeg te nemen.*

Het is Paulus er niet om te doen zoveel mogelijk ondersteuning te krijgen, maar hij is blij met dit teken van medeleven en met de vrijwillige gaven. Wat het natuurlijke leven betreft, heeft de apostel geleerd altijd tevreden te zijn. Hij heeft beleefd wat hij in 1 Tim. 6:6 schrijft: 'Nu brengt inderdaad de godsvrucht grote winst, indien zij gepaard gaat met tevredenheid.' De winst van een leven met God zit altijd van binnen. Aan de buitenkant moet de christen genoeg nemen met de omstandigheden, waarin hij verkeert, net zoals Paulus dat deed. Hij mag er echter van overtuigd zijn dat God zorgt. Hij hoeft niet te verlangen naar rijkdom, want daarmee staat hij bloot aan verleidingen (1 Timoteüs 6:9). Hij moet aan de andere kant ook geen armoede najagen, zoals monniken doen die geloften van

armoede afleggen, om daarmee God te behagen. De Spreukendichter zei over armoede: *'Opdat ik, verarmd zijnde, niet stele en mij aan de naam van mijn God vergrijpe'* (Spreuken 30:9).

12. Ik weet wat armoede is en ik weet wat overvloed is. In elk opzicht en in alle dingen ben ik ingewijd, zowel in verzadigd worden als in honger lijden, zowel in overvloed als in gebrek.

Wat het leven in de natuurlijke wereld betreft, kan Paulus met iedereen meeleven. Hij is ingewijd in de verleidingen van de rijken, wanneer zij verzadigd zijn, en in de beproevingen van de armen, wanneer zij honger lijden. Ook de Here Jezus werd in alle opzichten verzocht (Hebreeën 4:15) en werd daarbij in alle opzichten gelijk aan zijn broeders (Hebreeën 2:17). Voor een dienstknecht van de Heer is het belangrijk, dat hij ook in de natuurlijke omstandigheden van alle soorten moeilijkheden op de hoogte is. De apostel is zodoende bekend met honger en gebrek, maar ook met overvloed.

13-14. Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft. Toch hebt gij er goed aan gedaan, te delen in mijn verdrukking.

Met "alle dingen" bedoelt de apostel, lettend op het vorige vers, dat hij om kan gaan met honger en gebrek, evenals met overvloed. De apostel heeft geleerd om in alle omstandigheden op de Heer te vertrouwen en te ervaren dat de Heer kracht geeft. Zo kan hij zowel de verzoeken van de rijkdom als de beproevingen van de armoede weerstaan. Verrijkt met deze ervaringen, kan hij vervolgens zijn broeders en zusters verder helpen. De apostel heeft het probleem van rijkdom, armoede en het schenken van giften eerst vanuit zijn eigen ervaring benaderd. Nu bekijkt hij het van de kant van de Filippenzen. Wat hen betreft, deden zij er goed aan om een dienstknecht van de Heer te ondersteunen. Hierdoor zijn ze direct betrokken geraakt bij zijn verdrukking, zowel in geestelijk als in natuurlijk opzicht. Indirect hebben ze hiermee ook deel aan het lijden van Christus (vgl. 2 Cor. 1:5; 1 Petr. 4:13).

15-16. Gij weet het zelf ook wel, Filippenzen; in het begin van mijn evangelieprediking, toen ik uit Macedonië vertrok, heeft geen enkele gemeente met mij in rekening van uitgave en ontvangst gestaan dan gij alleen. Want ook te Tessalonica hebt gij mij een en andermaal ondersteuning gezonden.

Op zijn tweede zendingsreis begon Paulus met het brengen van het evangelie in Macedonië. Een van de eerste plaatsen die hij bezocht was Filippi (Hand. 16). De gemeente daar heeft hem goed geholpen. Paulus en Silas werden gastvrij onthaald door Lydia, en later door de gevangenenbewaarder, waar ze naartoe gingen vanuit de gevangenis, voordat ze verder

trokken. De Filippenzen bleven de apostel op zijn verdere reis volgen en stuurden hem zelfs in Tessalonica, dat 150 km verderop lag - in de enkele weken dat hij daar was - tot tweemaal toe ondersteuning (Handelingen 17:1-9). Hij had het daar erg moeilijk en kon deze hulp goed gebruiken. Paulus

Bank = 5500	
10.500,50	6.500,00
1.500,50	1.650,50
9,50	50,10
1.020,25	
	4.830,15
13.030,75	8.200,60
Verschil: 13.030,75 - 8.200,60 = 4.830,15	

heeft het hier over een 'rekening van uitgaven en inkomsten'. Dat is een handelsterm die verwijst naar de debet- en creditkant in een grootboek. Paulus heeft de Filippenzen geestelijk heil gebracht en zij ondersteunen hem financieel. Zij staan dus bij elkaar in het krijt en vereffenen dat op deze wijze.

17-18. Niet, dat het mij om de gave te doen zou zijn, maar het is mij te doen om de opbrengst, die als een tegoed op uw rekening aangroeit. Nu is alles voldaan en ik ben rijkelijk voorzien; alles is aangezuiverd, nu ik van Epafroditus het door u gezondene ontvangen heb, een welriekend, een aangenaam, Gode welgevallig offer.

Het gaat bij de apostel niet om het geld, maar hij weet dat hun royale giften op hun 'credit' worden bijgeschreven, zodat ze daarmee de geestelijke schuld ten opzichte van Paulus kunnen aflossen. Ze zijn hem veel verschuldigd, daar hij zoveel voor hen heeft opgeofferd en zich zoveel moeite heeft getroost. Denk aan het lijden dat hij bij de prediking van het evangelie onderging. Paulus komt nu tot de conclusie dat zij van hun kant aan alles hebben voldaan en hij is daarmee zeer tevreden. De gaven die zij door middel van Epafroditus hebben gezonden, zijn een rijke beloning voor de moeite die hij in Filippi heeft gehad. Het is bovendien een offer dat aangenaam is en God behaagt, omdat het in de behoeften van zijn dienstknecht voorziet.

19-20. Mijn God zal in al uw behoeften naar zijn rijkdom heerlijk voorzien, in Christus Jezus. Onze God en Vader nu zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid! Amen.

Paulus is ervan overtuigd dat God van zijn kant ook rijk zal voorzien in de noden van de Filippenzen. In de eerste plaats zal de Here voorzien in hun geestelijke behoeften. Dit doet hij 'naar zijn rijkdom', dat wil zeggen op overvloedige wijze. God zegent hen 'met allerlei geestelijk zegen in de hemelse gewesten' (Ef. 1:3). Het gebeurt 'in Christus Jezus', dus in de gemeente, die zijn lichaam vormt. Zo zal hun natuurlijke bereidheid om te offeren als een geestelijke zegen terugkeren. De heerlijkheid, dat is de volmaakte gemeente, is voor God de Vader bestemd, omdat de gemeente met Hem tot in de 'eeuwen der eeuwen' (zoals er letterlijk staat) zal regeren (Openb. 22:5).

21-23. Groet iedere heilige in Christus Jezus. U groeten de broeders, die bij mij zijn. U groeten al de heiligen,

inzonderheid die aan het huis des keizers verbonden zijn. De genade van de Here Jezus Christus zij met uw geest.

Paulus eindigt na zijn 'amen' met een groet aan de heiligen, zonder hen direct met name te noemen, zoals hij dit in andere brieven vaak doet. Zij ontvangen de goede wensen van hemzelf en van de broeders en zusters die hem omringen. Ze krijgen de groeten van de heiligen in deze gemeente en vooral van hen die bij het hof van de keizer horen. Deze mensen worden toch wel op bijzondere wijze op de proef gesteld en verzocht. Het is immers de tijd van (de vervolging onder) keizer Nero! 'Het huis van de keizer' was waarschijnlijk een term, die een groot aantal personen omvatte, die niet alleen in Rome woonden, maar ook in de provincie, waaronder waarschijnlijk slaven en vrijgelatenen die op de een of ander wijze in dienst stonden van de keizer. Wel een bewijs hoe het evangelie machtig is om onder de moeilijkste omstandigheden de harten te veranderen. Als Paulus de pen neerlegt, zijn zijn laatste woorden, voordat Epafroditus aan zijn terugreis begint: **'De genade van onze Here Jezus Christus zij met uw geest.'** De Here is de Kurios, die zij als Meester dienen. Jezus Christus is de Verlosser en Geneesheer. Met Hem zijn zij verbonden in de geest en met Hem hebben zij gemeenschap.

Deze publicatie van de Filippenzenbrief kwam tot stand in nauwe samenwerking met Hans Bronsveld van Stichting Uitgeverij Rhemaprint. De volgende keer hopen we verder te gaan met een serie artikelen van de door broeder v.d. Brink nagelaten beknopte kanttekeningen bij de Kolossenzenbrief (red.)

'GOUD VANOUDS'

Het Beukensteinteam te Driebergen (1960-1968) bestaande uit: Jo en Arina van den Brink; Cees en Corry de Groot, Wim en Rie Hyink, Sjaak en Szuszika Roose, Jan en Leny van Gijs.

De samenkomsten die op het landgoed 'Beukenstein' gehouden werden op initiatief van evangelist Sjaak Roose hadden aanvankelijk de bedoeling om 'Holy Ghost-meetings' te zijn. Veel bezoekers die weliswaar kinderen van God waren bleken echter te worstelen met gebondenheden door boze geesten in hun leven en kwamen daardoor geestelijk niet verder. Het team kreeg een krachtige bevrijdingsbediening, het fundament van het geloof werd gelegd en de strijd in de hemelse gewesten kwam sterk in het vizier. Het

Beukensteinteam kwam in daarbij in botsing met de heersende gedachtegang in die tijd dat "kinderen van God niet gebonden konden zijn." De praktijk bewees echter het tegendeel. Duizenden werden gezegend door de weekenden en opbouwweken die acht jaar op het conferentiecentrum in Driebergen werden gehouden. Samen met de Osborn-campagne (1958 op het Malieveld) gaf de 'Beukenstein'-boodschap een nieuwe geestelijke impuls. In die tijd ontstonden veel nieuwe volle evangeliegemeenten. Het mag ons niet gaan om nostalgie, of om het verheerlijken van vergane glorie, maar er mag wel dankbaarheid zijn voor de sterke stoot in de goede richting toen. En de toespraken uit het verleden kunnen zeker niet afgedaan worden als 'oude koek.' De hoofdzak blijft natuurlijk of wij vandaag de boodschap duidelijk beléven in ons leven. En of wij gefascineerd en gegrepen blijven van het Woord in het hier en nu en op wat de Heer in de nabije toekomst door heilige Geest - met inschakeling van ons - gaat bewerken! Laten we ons daarnaar uitstreken! (red.)

Uit oude, kwalitatief zeer goede, opnamen van 'Beukenstein' daarom een boodschap van bijbelleraar J.E. van den Brink over het *spreken in tongen* en een van Sjaak Roose over *geloofsgenezing*, naast twee predikingen van volle evangelie-pionier bij uitstek J.E. van den Brink uit later jaren over *hemelvaart en Pinksteren*. Het blijven gedegen en leerzame toespraken, waarvan hierbij de linken uit de Infotheek 'Het Koninkrijk der hemelen' (www.kdh-infotheek.nl):

- 1967 Beukenstein 'Spreken in tongen' [HIER](#)
- 1967 Beukenstein 'Geloofsgenezing' [HIER](#)
- 1975 'Hemelvaart' [HIER](#)
- Onbekende datum "Dubbelgeest na Pinksteren" ('Angst of vrede') [HIER](#)

HEM LEREN KENNEN (3)

DE WAPENRUSTING VAN GOD

Door Christiana van de Velde

We hebben het zo graag over de liefde van God, over Zijn rust en vrede. Toch weet iedereen die God leert kennen, dat er ondanks alle liefde, begrip en tederheid en ook goede zorg, dat er ondanks dat alles ook heel veel strijd is.

Je hoeft het boek Job maar te lezen of je wordt getroffen door de problemen waarin Job zat. Terwijl Job notabene een rechtvaardige wordt genoemd door God. Er is een strijd waarin je iedere dag weer opnieuw in verward raakt.

Strijd de strijd van het geloof vol goede moed

Maar zelfs ondanks die strijd, die ieder van ons te strijden heeft, mogen we weten en ervaren, dat de Heer ons geen seconde uit het oog verliest. Hij is het die ons allemaal handvaten aanreikt, om die strijd niet te verliezen, om niet de

moed op te geven, om sterk te staan en uiteindelijk om zelfs te overwinnen.

Ik wil nu eerst met jullie een stukje lezen over de wapenrusting, dat staat in de Bijbel in het boek Efeziërs, lees maar eens mee in hoofdstuk 6:14-17:

“Stel u zo op: doe DE WAARHEID om als gordel en doe DE GERECHTIGHEID aan als het borstspantser bindt onder uw voeten de BEREIDHEID om de vredesboodschap te brengen. Draag daarbij het schild van het GELOOF: daarmee kunt u alle brandende pijlen van de duivel doven. Zet de helm van de redding op en pak het zwaard van de Geest, dat wil zeggen HET WOORD VAN GOD.”

Als je dit zo leest dan valt me een ding heel sterk op. MOET ik zelf weer een heleboel DOEN?

Zit het toch weer vast op mijn inzet, mijn kunnen?

Het is de Heer die het in ons bewerkt

Ik ben altijd zo blij met de gedachte, dat de Heer het WILLEN en het WERKEN in mij bewerkt (Filippenzen 2:13) Ik ga er dan ook altijd graag vanuit dat ik het niet kan, maar Hij gelukkig wel. En dat is altijd een hele geruststelling voor mij.

Ik kom er steeds meer achter dat de Heer GEEFT wat ik nodig heb. Hij geeft aan rust, geloof, vrede, wijsheid, capaciteiten, geduld en noem maar op en ik mag het gaan gebruiken. En zelfs bij het gebruiken is Hij tegenwoordig - met Zijn Geest - om mij bij te sturen.

Hoe leert een vader zijn kind fietsen?

Zoals een klein kind dat leert fietsen. Hij krijgt een fiets, een helm, een bel, een rem, en mag aan de slag.

Maar zijn papa heeft *de bagagedrager goed vast om hem bij te sturen*, advies te geven, hem op te vangen, hem aan te moedigen en zo nodig een pleister op een open knie te plakken. Een goede papa zal nooit zeggen: stop maar je leert het nooit. Hij werkt samen met zijn zoon, tot die het volkomen beheerst en dan pakken ze samen weer

een ander project op.

Zijn trouw en waarheid houdt altijd stand

Weet je dat het Hebreeuwse woord voor TROUW hetzelfde is als het woord dat gebruikt wordt voor WAARHEID? Geweldig hè, de Heer is trouw, omdat Hij waar is, en iedere leugen valt kapot en houdt geen stand tegenover de waarheid.

De Heer laat recht geschieden

Vroeger gebruikten we veel meer spreekwoorden dan tegenwoordig. Er was een spreekwoord, dat mijn moeder

vaak tegen mij zei, als ze dacht dat ik een leugen zat te vertellen, dan zei ze: *“Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel.”*

En dat is zo waar, in de rechtspraak ook, wil men de waarheid boven tafel halen, in het licht brengen. Waarom? Omdat er dan recht zal geschieden. De Heer is waar, Hij laat recht geschieden!

Met Gods kracht kan het!

In dit stukje in Efeziërs begint Paulus meteen met te zeggen: laat je niet ONTMOEDIGEN maar *wordt sterk door de kracht van de Heer*. Hij heeft de boze op alle fronten verslagen.

Blijf samen met Hem, voor Hem siddert de boze. Samen met Hem heb je Zijn kracht, Zijn autoriteit. Hij geeft jou de kracht die je nodig hebt. Kijk dus niet op jezelf en zeg niet, dit kan ik niet. Maar kijk op Hem, Hij heeft woning in je gemaakt, Hij kan het wel. Kijk, praat, overleg met Hem. Je kunt dit ook *bidden* noemen.

Een onaantastbaar harnas

Paulus schreef deze brief toen hij in de gevangenis zat. En ik stel me zo voor dat hij voor het raampje van de bunker waarin hij zat vaak Romeinse soldaten, die hem moesten bewaken, op en neer zag lopen.

Hij zal waarschijnlijk gedacht hebben: mensen die de Heer volgen, moeten hun vertrouwen niet verliezen, ze zijn net als soldaten en ze hebben een prachtig harnas gekregen, waardoor ze onaantastbaar zijn, waardoor ze staande kunnen blijven en overwinnen.

Dit hele verhaal van dat prachtige Romeinse harnas kan je terugbrengen op het vertrouwen op de waarheid van de woorden van de Heer, die jij in je hoofd mag hebben.

Je kunt het terugbrengen op je kijken naar Hem, je niet laten imponeren, kijk naar wat Zijn plan is, naar wat recht is. Geloof geen leugens.

Compleet beschermd

Het Griekse woord voor de hele of volle wapenrusting is *panoplia* en dit verwijst naar de complete wapenrusting, met alles erop en eraan, met schilden die over elkaar heen vallen, zodat geen stukje lichaam onbeschermd is. Zo'n complete wapenrusting staat ook vaak afgebeeld op sarcophagen. Stenen kisten uit de oudtijd.

Het volgen van de Heer is wel compleet, je kunt niet Zijn gedachten vastpakken en ondertussen de leugens blijven geloven. Als de Heer zegt, Ik ben altijd bij je, dan mag je daar ook helemaal vanuit gaan.

Mis-leidingen

Jezus zegt heel eenvoudig: “je kunt geen twee heren dienen.” Als er iets aan je harnas ontbreekt, kan de leugenaar nog binnen komen. Paulus heeft het hier over listige verleidingen. Dat is de aard van de boze, listig, slim, net doen of het goed is. Trap er niet in. In 1 Johannes 4 staat ook dat er misleiders komen. Gek woord, misleiders, maar het zegt heel duidelijk: ze willen je leiden, maar je komt in een dikke mist. En je weet niet meer wat waar is.

Woorden van God zijn echter duidelijk, helder en betrouwbaar. Je hebt een strijd te voeren tegen het kwaad, ik las het heel duidelijk omschreven.

Egoïsme en leugens vanuit slechte begeerte

Je liep voorheen met de grote massa van de wereld mee en deed dezelfde slechte dingen als zij. Je gehoorzaamde satan, de leider en vorst van de geestelijke machten in de lucht, die nu nog actief is in de mensen die vijanden van de Heer zijn. Wij hebben aan onze slechte begeerte toegegeven, wij hebben allen gedaan wat ons egoïsme ons ingaf. En dat was ook zo gemakkelijk, maar het was wel doordrenkt van leugens en gebaseerd op egoïsme.

De waarheid van de woorden van God

Nu heb je de Heer leren kennen en zie je wat WAAR is. En is je wereld veel groter geworden, niet alleen maar IKKE, maar liefde in je hart voor de VADER, DE HEER EN VOOR ZIJN MENSEN.

We moeten de hele wapenrusting van God aannemen, dat is dus een totaal andere wapenrusting dan de Romeinse, die hier als metafoor gebruikt wordt.

Jezus zelf droeg al de wapenrusting, met het gevolg dat Hij helder en duidelijk de boze antwoordde op zijn leugens, regelrecht vanuit de woorden van God.

God houdt van Zijn mensen

Prachtig hè, Hij zal rechtspreken aan al die mensen die door het leven heen zich zo minderwaardig zijn gaan voelen. Hij zal ze vertellen hoe waardevol ze zijn, hoeveel God van ze houdt, Dat ze door Hem zijn geschapen, dat ze niet minderwaardig, niet gering zijn, maar dat ze zeer goed zijn geschapen.

Gods trouw als gordel

En Hij zal trouw zijn, Zijn trouw is als een gordel rond Zijn heupen. Het is Hem als het ware op het lijf geschreven. Nergens staat er in Zijn woord “geef maar op”, NERGENS. En ondertussen zal Hij met Zijn waarheid de leugen verpletteren en de leugens en de goddelozen zullen geen grond van bestaan meer hebben (*wordt vervolgd*).

DE GEZONDE LEER (7) - De waterdoop (6)

Door Jildert de Boer

Loskomen van mensenvrees

Van de bijbelse doop door onderdompeling moet men zich niet laten weerhouden uit angst voor mensen. **“Mensenvrees legt iemand een valstrik, maar wie op de HEERE vertrouwt, wordt in een veilige vesting gezet”** (is onaantastbaar, NBG-vert.) (Spreek. 29:25). ‘Waar een wil is, is een weg’,

luidt het gezegde. Als je je wilt laten dopen, zal God je ook de weg daartoe banen en het mogelijk maken. In welke verhouding je ook tot anderen staat en tot welke geloofsrichting je ook behoort, of uit welke achtergrond je afkomst mag zijn.

Gebeurtenis of levenslange weg van navolging

De doop is een *feestelijke begrafenis*. Als deze gebeurtenis plaatsgevonden heeft in je leven met de innerlijke beleving van de diepe inhoud van de doop, dan is het niet zo, dat je door dat eventjes ónder houden van je lichaam kunt zeggen: “De zaak is rond, klaar is Kees.” Het leven vanuit je doop gaat ons hele verdere leven aan. Niet voor niets kunnen we lezen over de weg die na de doop volgt: **“Hun lerend alles van Ik u geboden heb, in acht te nemen”** (Matth. 28:19). Of met de NBG-vert.: **“Leert hen te onderhouden AL wat Ik u bevolen heb”** Of: **“En hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb”** (NBV). Het is een doorgaande keuze **om alle gerechtigheid** van God in je leven **te vervullen**, om heel Gods wil te blijven uitleven, zoals Jezus dat deed (Matth. 3:15).

Het gaat niet om eventjes ónderhouden alleen op het moment van de waterdoop door onderdompeling, maar om het onderhouden al wat Hij bevolen heeft, zegt ons deze grote opdracht. Dat ‘onderhouden’ heeft natuurlijk niets te maken met het ‘religieus entertainen’ van mensen. Het houdt in het doen van Gods wil en in alles te leven naar wat God ons opdraagt. Dat is gehoorzaam de weg van een discipel gaan, om van Hem te leren, te groeien en te doen naar wat Hij zegt. Het betekent vrucht dragen, meer en meer je karakter bij laten slijpen naar het beeld van Jezus. Het is breken met de boze, sterven aan jezelf, aan je oude ego met zijn praktijken, de zonde laten verdwijnen in de dood, zodat Christus’ karaktertrekken, zoals zachtmoedigheid en nederigheid van hart, meer en meer ‘live’ verschijnen in je leven tot zegen van je omgeving. Dat is een voortdurend geleidelijk ontwikkelingsproces, waarbij Christus gestalte in je mag winnen! (Gal. 4:19).

Doping of doorbraak?

Tijdens het ónderhouden hebben de dopers geen 'injectiespuit' bij zich om in enkele seconden onder water de dopelingen 'doping' toe te dienen voor een bloeiend geestelijk leven. De doop is geen magisch gebeuren en geeft daarom geen doping of geestelijke kick! Wel zien we vaak dat de doop een *doorbraak* is naar een overwinningsleven, omdat op de doop in water de doop in de heilige Geest met kracht mag volgen. *De realiteit is, dat de dopelingen na de doop niet immuun zijn voor verzoeken en in de "vuurgloed van de beproeving"* (1 Petr. 4:12) *blijft de strijd van het geloof* (1 Tim. 6:12). Ondanks onze goede gezindheid en basisinstelling om Christus 100% te volgen, staan we nog maar aan het begin van de weg naar de volmaaktheid en is er nog heel veel reiniging, bevrijding en heiliging nodig.

Al je ledematen ten dienste van God stellen

Nu zullen wij al onze leden - van top tot teen - in dienst stellen van God en *de zonde niet langer als koning laten heersen* (Rom. 6:12, NBG-vert.) We wensen alle 'dopelingen' zo'n overwinningsleven door de kracht van God in groeiende mate toe, met de *opgave* die van je hoofd tot je voeten geldt:

- een reïne blik in je ogen
- geen verslavingen in of via onze mond
- een de waarheid sprekende tong
- geen halsstarrige, maar een buigzame nek
- een zacht en warm hart
- een goede spijsvertering van het Woord, om het in leven om te zetten
- knieën die buigen, om te knielen tot gebed
- het niet langer 'achter de ellenbogen' hebben in stiekem gedrag
- handen om te helpen en te dienen
- voeten die de bereidvaardigheid hebben om het evangelie te verkondigen
- het 'afhakken van de lange tenen' van beledigd zijn

God, de Allerhoogste, is bij machte dit in ons te bewerken! Hij zal jou en mij krachtig bijstaan in het dagelijks leven, om Jezus op Zijn weg te volgen in de praktijk!

God is de eerste

Zijn wij nu zo 'flink en stoer' dat wij ons wel eens eventjes zullen laten dopen? Nee, wij zijn geen 'geestelijke krachtpatsers'. De doop is puur het zichtbare gevolg van *de werking van Gods genade* in ons leven. God is altijd de Eerste! *"En wij hebben de liefde die God tot ons heeft, gekend en geloofd..."* (1 Joh. 4:16a). *"Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad"* (1 Joh. 4:19). Wat komt de Heer ons tegemoet in Zijn liefde! (*wordt vervolgd*).

WIE ZAL IK ZENDEN? (2)

Jesaja 6:1-13

Boodschap op de 32^e contactdag van 06-10-2007

Door Peter Brenner

De serafs

En Jesaja ziet de grote feestvergadering van de Serafs rondom de troon, dat zijn de troonengelen, die de troon beschermen.

Jes. 6:3 En de een roept de ander toe: Heilig, heilig, heilig is de Here der heerscharen, de ganse aarde is van zijn heerlijkheid vol.

Ze zijn niet bezig met de desolate toestand in Juda, maar met wat er aan het doorbreken is in de tempel. Jesaja wordt daarin ondergedompeld. En dan komt een sfeer van zekerheid, van harmonie, van vrede, en rust en de genade van dit huis van Gods. En zij zingen even later wat ook Johannes hoort over de lof. Ze houden zich bezig met dat Lam dat geslacht is. Deze serafs verheerlijken het offer en het altaar van God. Ze accentueren de vrijmaking van de schepping. Deze engelen waren ook te horen toen Jezus geboren werd. Want toen al begrepen ze dat het verlossingswerk heel dicht nabij kwam. Deze engelen willen iets van deze verlossing begrijpen. Maar wat begrijpt een heilige engel van verlossing?

Een geheim dat de engelen niet kennen

Dit is een geheim wat alleen Jezus Christus kent, want alleen die hogepriester *kan met onze zwakheden meevoelen, juist omdat hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld.* (Heb. 4:15). Jezus kent zowel deze situatie van isolatie, van dood, van de afgrond, van afgescheidenheid van de heilige

God als ook: het weer opstaan en terugkomen in de handen van de Vader.

Dit geheim kennen al deze engelen niet. Ze kunnen zich alleen daarover verblijden! Maar ze kunnen ons daarin niet volgen. Ze kennen geen wedergeboorte! En daarom is het verkondigen van de genade en de verzoening voor ons weggelegd. Daarom bedekken ze hun ogen, omdat ze niet kunnen zien, wat dit heil betekent. En ze bedekken ook hun voeten. Maar van wie zijn *de lieflijke voeten, die een goede boodschap brengen* (Rom. 10:15)? Van ons! De zonen van God! Dit voorrecht heeft de Heer voor ons weggelegd, voor mensen Gods en niet de engelen. Daarom bedekken zij hun voeten. Deze serafs vliegen alleen, dat wil zeggen, zij zijn bestemd om alleen in de hemelen bezig te zijn *ten dienste voor allen die dit heil zullen beërven* (Hebr. 1:14). Ook vandaag zijn ze in grote beroering om mee te helpen, zodat wij deze verlossing nog dieper beseffen.

De dorpelposten beven

En dan beeft de tempel. De dorpelposten van het huis des Heren beven! In een grondtekst lees ik: deurpinnen in de dorpels beefden. Ze worden als het ware uitgerukt. Dat wil zeggen: de deur wordt geopend en is niet meer te sluiten! Dit heil kan niet langer meer geheim blijven! Ieder kan binnen gaan! De drempels worden opgeheven. Kijk maar naar het leven van Jezus, hoe vurig van geest Hij - vanuit de werkelijkheid van die geopende tempel - met grote vrijmoedigheid het volledige herstel en verzoening, vergeving, genezing, bevrijding naar mensen toe brengt.

De tempel met rook vervuld

Jesaja maakt mee hoe de tempel met rook vervuld wordt. Weet je: Alleen één keer per jaar werd de hele tempel zo vol van rook: dat was op de grote verzoendag, wanneer dat dier geslacht werd en de verzoening gedaan werd voor het volk. Met dit reukoffer ging de hogepriester naar binnen en die wolk van die wierook bedekte dat verzoendeksel. Zie je: Juist op dat moment komt Jesaja de tempel binnen als alles vol rook is. Dat zijn de gebeden der heiligen, de lof en de eer en de dank van het volk Gods.

Laat maar een nieuweling in jouw gemeente zo'n sfeer meemaken als allen zó vol lof en aanbidding in de samenkomst eensgezind de Here loven en prijzen. Dan gebeurt hetzelfde als met Jesaja. Dan ontstaat er een confrontatie tussen heiligheid en onheiligheid!

Eenzelfde ervaring van Petrus als Jesaja

Petrus heeft zo'n aanraking bij zijn eerste visvangst met Jezus meegemaakt. Opeens zag Hij zijn eigen onheiligheid tegenover deze heilige van God. *"Ga weg van mij, Heer, want ik ben een zondig mens." Hij was verbijsterd, net als allen die bij hem waren.* (Luk. 5:8). Jesaja roept: *"Wee mij, ik ga ten*

onder! Want ik ben een man, onrein van lippen, en woon te midden van een volk, dat onrein van lippen is." Niet waar? Dit kan ook in jouw gemeente gebeuren, dat je aan de éne kant deze hemel ziet, een geweldige boodschap hoort en aan de andere kant al die rimpels en vlekken beseft (*slot volgt*).

HET ISRAELVRAAGSTUK (2)

Mijn worsteling met Romeinen 9-11

Door Piet Guijt

Hoofdstuk 11: Het heil in Christus voor Jood en heiden

a. De verzen Rom. 11:1 t/m 10

Ook al nam een deel van het volk Israël Jezus niet aan, niettemin bleef God trouw aan Zijn beloften, ook voor de Joden. Immers God verwerpt niemand. De Jood Paulus zelf is er het bewijs van. En ook Petrus, Johannes, Jakobus, Stephanus etc. In de verzen 7 en 8 spreekt Paulus over verhard zijn en een geest van diepe slaap. Vaak wordt gedacht, dat God de oorzaak daarvan is, maar dat is volkomen ten onrechte. Dat het onterecht is, kan men afleiden uit o.a. 2 Kor. 4:4 waar we lezen dat de god dezer eeuw, dus de *boze*, mensen met blindheid heeft geslagen en dat *deze overste* van 'de macht der lucht' werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid (Ef. 2:2). Als God de oorzaak van de verharding zou zijn, dan is Rom. 11:9 en 10 niet meer te begrijpen, want daar wordt gebeden om vergelding (een oordeel) vanwege ongehoorzaamheid en verharding! Deze teksten zijn immers alleen te begrijpen als mensen *zelf* de schuldigen zijn. Dit blijkt ook uit het feit dat Paulus verbolgen en boos is over de hardnekkigheid van de Joden (Hand. 28: 25 t/m 28). Ook teksten als Deut. 29:4 en Jes. 29:10 zijn geen bewijs ervoor dat het God was die de diepe slaap gaf. Immers men schreef vaak (en wel ten onrechte) aan God toe wat eigenlijk door de boze werd veroorzaakt. Zie bijv. Ex. 4:11 waar staat: "Wie maakt stom of doof ziende of blind; ben Ik het niet, de HERE?"

b. De verzen Rom. 11:11 t/m 16: De verzoening der wereld

Dit is een zeer lastig gedeelte waarover veel verschil van inzicht bestaat, deels door verschillen in vertaling en deels door verschillen in interpretatie. Vertaling en interpretatie hangen uiteraard met elkaar samen, maar ook met de achtergrond van degene die de tekst interpreteert of wil interpreteren. Ieder heeft zo zijn eigen 'belang' om een tekst op een bepaalde manier te duiden en te interpreteren.

De grote problemen wat vertaling en interpretatie betreft, gaan vooral over de verzen 12 en 15. En hoe moet het woord

'volheid' in beide verzen gezien worden? Vaak denkt men aan voltalligheid, maar de juiste interpretatie is 'vervulling', dit als tegenstelling van het eerder in vers 12 genoemde tekort of gebrek (Grieks: 'hettema'). (En ook is de vraag wat de relatie is tussen het woord 'pleroma' [volheid] in vers 15 en datzelfde woord in vers 25, maar daar komen we later bij de bespreking van dat laatstgenoemde vers op terug.) De interpretatie van vers 12 is vaak bemoeilijkt omdat men het ten onrechte koppelde aan vers 15, en deze twee verzen zag als parallellen met ongeveer dezelfde inhoud. Maar bij nader inzien is die koppeling niet terecht omdat de *structuur* van vers 12 geheel anders is dan die van vers 15, en bovendien is die koppeling niet terecht omdat Paulus met vers 12 en 15 *verschillende* dingen wilde zeggen. Zo blijkt het slot van vers 12, namelijk dat een volheid van Israël (de apostelen zoals Petrus, Paulus, Johannes, etc.) hier en nu een grote zegen voor de heidenen is, bij nader inzien niet samen te kunnen gaan met vers 15.

Vers 12a wil zeggen dat, doordat de religieuze Joodse leiders Jezus hebben laten kruisigen, God zich met de wereld kon verzoenen (dat is rijkdom voor de wereld). Het laatste deel van vers 12 wil niet anders zeggen dat het heil van het evangelie aan de heidenen en Joden werd gebracht *door Joden die Jezus hadden aangenomen*, namelijk zij (zoals bijv. Paulus, Petrus, etc.) die door geloof in Jezus al waren 'ingelijfd' (volheid, vervulling) in het lichaam van Christus. Immers zij zijn de in vers 12 genoemde volheid, die het evangelie van Jezus Christus aan de heidenen gepredikt hebben. Het is daarom *onjuist* om te denken dat in deze tekst onder 'volheid' een *toekomstige* volheid van het natuurlijke volk Israël zou moeten worden verstaan.

Bij vers 15b is een van de misvattingen dat men vaak een *toekomstige* tijd, namelijk "wat zal hun aanneming anders zijn dan" heeft gebruikt (namelijk omdat men automatisch dacht aan een *toekomstige* bekering van het nationale volk Israël), terwijl de grondtekst daartoe geen enkele aanleiding geeft, en er gewoon moet worden vertaald met "*wat IS 'hun' aanneming anders dan*". En nog een andere misvatting is dat men '*leven uit de doden*' heeft opgevat als iets dat ver uit zou gaan boven de verzoening van de wereld (als gevolg van het feit dat de Joodse leidlieden Jezus hadden doen kruisigen), namelijk de opstanding der doden op de jongste of laatste dag. Maar daarover heeft Paulus het helemaal niet.

Een volgende fout die men soms tegenkomt, is dat men 'hun verwerping' en 'hun aanneming' in vers 15 ziet als verwerping en aanneming *door* God. Maar dat zou volkomen in strijd zijn met o.a. Rom. 11:1 en 11 waar staat dat God Zijn volk *niet* verstoten heeft, en dat Hij Joden tot na-ijver wil opwekken. Het gaat dus om verwerping en aanneming van Christus *door* Joden (een *subjectieve* genitief). Bij nader inzien moet vers 15 als volgt gelezen worden: "*Want nu hun verwerpen* (van Christus) *de verzoening van de wereld betekent, wat is dan*

het aannemen (van Christus) *anders dan leven uit de doden?*" En met dat laatste wordt dus niet de opstanding der doden (bij het eindoordeel) bedoeld, maar de geestelijke opstanding uit de doden door tot geestelijk leven te komen door wedergeboorte en door geloof in Jezus (Kol. 1:13). Dat geldt voor zowel Jood als heiden. Immers zowel Joden als heidenen waren van nature *dood door overtredingen en zonden* (Ef. 2:1). Voor God is er dus, wat het ontvangen van heil, geen onderscheid meer tussen Jood en Griek (Rom. 10:11-13). Ook de oorspronkelijke lezer van de Romeinenbrief zal diep doordrongen zijn geweest van de gedachte dat er bij God geen onderscheid is tussen Jood en niet-Jood. Tot slot kan er nog op gewezen worden dat in de grondtekst van vers 15 niet staat *hun* aanneming, maar *de* of *deze* aanneming. Waarom is dat zo belangrijk? Omdat Paulus met 'de aanneming' niets anders op het oog heeft gehad dan de 'enigen' uit vers 14! Ook het woordje *gar* (want) dat vers 14 met vers 15 verbindt, wijst in die richting.

c. De verzen Rom. 11: 17 t/m 24: De edele olijfbroom

Dit is geen bijzonder moeilijk gedeelte, dus we kunnen daar kort over zijn. Paulus wil benadrukken dat men alleen door geloof in Jezus geënt kan zijn in de edele olijfbroom, dus deel kan hebben aan de beloften van God, en dat ieder, zowel Jood als heiden, moet beseffen dat hij uit genade leeft, en dat hoogmoed en eigendunk uit de boze zijn.

Over wie of wat de *saprijke wortel* is, wordt verschillend gedacht, maar hoe dat ook kan worden ingevuld, essentieel is de vraag of iemand wel of niet in Jezus Christus als zijn persoonlijke Verlosser gelooft (zie ook Joh. 15:1 dat - in een andere metafoor - spreekt over Jezus als *de ware wijnstok*). Alle Joden en niet-Joden die in Jezus geloven (dat zijn de in de olijfbroom geënte takken) vormen met elkaar de gemeente van Jezus Christus. Heidenen die niet in Jezus geloven, zijn dus niet geënt in de olijfbroom, maar ook Joden die niet in Jezus geloven, zijn weggebroken, *want niet allen die van Israël afstammen, zijn Israël* (Rom. 9:6).

Slotsom

Nog een laatste opmerking bij deze perikoop. Sommigen willen ten onrechte vasthouden aan een aparte status voor het volk Israël in Gods heilsplan. Echter, een volk Israël met een aparte positie is niet te rijmen met de metafoor van de edele olijfbroom waarin *zowel* de in Jezus gelovende Joden (natuurlijke takken) *als* die heidenen (wilde takken) die in Jezus geloven, *gezamenlijk* deel uitmaken van die ene edele olijfbroom, het ene volk van de Messias, de gemeente van Jezus Christus, dus het nieuwtestamentische volk van God, "het ware Israël van het geloof." De hier genoemde conclusie uit een zorgvuldige analyse van de verzen 11 t/m vers 15 bevestigen de conclusie die later bij de bespreking van vers 26 getrokken moet worden (*Slot volgt*).